

RUH ve MADDE

Mart 2012 Yıl:53 Sayı:626 (KDV Dahil) 5 TL

**Stanislav Grof ile
Röportaj**

Okültizm

Haluk Özden

**Kadim Kültler ve
Ölüm Sonrası**

Roger Woolger

**Mitoloji, Devreler ve
Değişime Doğru**

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

26

Psşik Korunma

Fadime Emir

Bir enerji alanına sahip olduğumuz ve bu alanın çevre ile sürekli etkileşimde olduğu fikri aslında her devirde bilinen bir gerçektir. Bazılarımız bu etkileri daha fazla hissediyor, bazılarımız ise daha az. Ancak ne olursa olsun hepimiz sürekli bir enerji alışverişi içinde yaşıyoruz. İşte bu alışveriş içerisinde zaman zaman kendi enerji alanımızı korumamız gereken durumlar olabilir. Aksi halde enerjimizi çabuk tüketebilir ve çeşitli rahatsızlıklarla karşı karşıya kalabiliriz.

Yazarın geniş bir araştırma sonucu oluşturup kendi deneyimleriyle zenginleştirdiği bu çalışma, hem şifacılık konusunda ilgilenenler hem de gündelik yaşam içerisindeki herkes için bir başucu kitabı niteliğindedir.

212 sayfa, Meta Yayınları

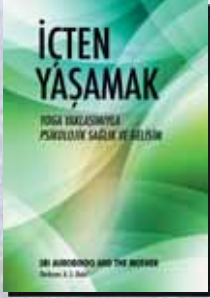

İçten Yaşamak

Sri Aurobindo and The Mother

Psikolojik durumumuz normalde sürekli devam eden, farklı şiddetlerdeki bozukluklarla karakterize olur. En çok rastlanan bozukluklardan bazıları şunlardır; korku, anksiyete, depresyon, güvensizlik, huzursuzluk, öfke, kıskançlık, şüpheler, vs. Bu bozukluklar belli bir dereceye kadar "normal" olarak görülürler. Bir kişinin yaşadığı rahatsızlık normallik seviyesini aştığı zaman, kişi "zihnin sağlığından" yoksun olarak adlandırılır. Bu tür insanlar için yoga iyi bir öneri olabilir. Çünkü yoga, kişiye kesin ve koşulsuz bir huzura, özgürlüğe ve mutluluğa ulaştırmak için şuurda radikal bir değişikliği hedefleyen psikolojik bir yaklaşımdır.

216 sayfa, Meta Yayınları

Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek

Roger J. Woolger

Karşılaştığı binlerce vakada, geçmiş yaşam terapisinin gizemli ve açıklanamayan semptomları iyileştirmedeki gücüne tanıklık etmiştir. Dr. Woolger bu kitapta kendi geçmiş yaşam hatıralarınızı keşfetmeniz ve bugünkü sağlığınıza ve mutluluğunuza kesinlikle etkileyebilecek duygusal engelleri aşmak için güvenli ve etkili Derin Hafıza Prosesi yöntemini nasıl kullanabileceğinizi Alıştırma Cd'si ile birlikte adım adım anlatıyor..

116 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!

Janet Cunningham - Michael Ranucci

"Yazarlar ruh eşi kavramıyla ilişkili mitlere meydan okuyarak ve ruh eşi ilişkilerinin farklı türlerini tanımlayarak büyük bir hizmet yapmaktalar. Egoyu aşan ruhsal bağın bir ruh varlığı bağı olduğunu ve Ruh Eşi ilişkilerinin, Tanrısal Kaynakla birleşebilmelerinden önce, öğrenme ihtiyacında oldukları dersler için yeryüzü planında ihtiyaç duydukları mücadeleleri (çatışmaları, acıyı ve kaybı) yarattığını okuyucuya tekrar tekrar hatırlatıyorlar. Zorlu bir ilişki nedeniyle mücadele etmekte olan herkes bu kitaba sık sık başvuracaktır."

Betty B. Binder

Tekrardoğuş seminer öğretmeni; Past Life Regression Guidebook (Geçmiş Yaşam Regresyonu Rehberi) adlı kitabın yazarı; Association for Past Life Research and Therapies'in eski başkanı.

152 sayfa, Meta Yayınları

SEVGİLİ OKUYUCULAR

ESKİ TATLAR, enerjiler yok artık. Maddenin bilgi verme seviyesi değişti. Yaygın, uzun aralıklı analitik dünya tarihçeleri ile sınav platformundan çıktık. Geniş bantlı güneş sisteminin yükselişi ile ayağa kalkma, kıyam etme ufuklarına doğru yürüyoruz.

Tat yok, ilksel heyecanlar yok ama maddenin kararlı durumu var. Gerçeği iradeyle alma ve değişme imkanı var. Varlığına koşma seçenekleri var. Bu aydınlanma ve ışığın hareketi için dünya hazır ve ilerliyor.

Dünya geçtiği tünelde yeni imkanlar ve yeni sınavlarla her gün daha da hızlı büyük uyanışa doğru sürükleniyor. Farkındalık, bilmek ve bilginin güç olarak geleceği biçimlendirmesi, yasaların içeriklerinin sonuna kadar zorlaması ile ilgili yüksek deneyimler bu devrenin önemli durakları.

Son günlerin bilinç düzeyinde ve duyuların dışında da bazı öngörülerini getireceği çok önce söylenmişti. Bu kadar seçenek fazlalığı ve bizim bildiklerimizin verdiği özgüven yeni çağ ve hedefi nasıl yaklaşıyor? Üzerinde kavramsal soru işaretleri ile yüklenmiş sorgu yükleri devreselliğin son döneminde bireysel olarak kendi uyanışımızın saflaşması, arınması ile sonuçlanacak, yol olacaktır. Anlamaların karıştığı, değer ve aidiyet duygularının netliğinin yitirildiği, gerçek söz ve bilginin kayan anlam bloklarından çıkarılmasının güçleştiği günleri yaşıyoruz. Böyle zamanların hassas ilacı derinlerde yatan ruhsal alemin parçası olmak, ruhsal idare mekanizmasına güvende kalmak, her ne oluyorsa sonuçları izleyip saygı ile beklemek bizleri bilgeleştiriyor.

En yakınımızdaki alanlarda inkar, sahtekarlık, ruhsallığın doğasına uymayan hiyanet ordusuna katılmak, bunca olan bitene göre normal karşılanmalı. Yaratılan psikolojik duyarlılık ve bilginizi test etme karşılaşmalarından güçlenerek çıkmamız sistemin alt edemediği duyarlılığımızdır. Durmak, yavaşlamak bulanıklaşmak literatürlerimizde olmayan haller. Bu halleri deneyimleyip geçeli birçok yaşama mal oldu. İçte ve dış dünyalarda üzerinde yaşadığımız toprakların sorumlulukları var. Gezegenin devreselliklerinde fonksiyon gören, coğrafyamız merkez İstanbul olmak üzere eski ve kadim belgelerin bekçiliğini, anlatımını, yayılmasını sağlamak üzere hazır ve nazırdır.

İki dünya arasındaki cazibe merkez olarak, yaşadığımız şehirde birçok bilinmeyenleri aydınlatacak basamakları tek tek aşılıyor. Üstelik çıktığımız merdivenleri, aklın çetrefilli dekorlarının dışında tutmak gerektiğini hiç unutmadan, yalnız bir irade ile çekinmeden, yüksek duyguların aracı olduğu sezgi ve güç ile merkezimiz ilerliyor.

Mantal alanımızda dünyanın ürettiği çatışma kültürüne göre sınav seçemiyoruz. Sınavları da biz belirliyoruz. Aklın tuzakları ile sanal alemler yaratıp duygusal heyecanlarla yolun hizmetinde olunmaz. Gerçek hizmet kendine, varlığına ve yukarıya ruhsal idare sistemine hizmettir. Rab'be hizmettir. Ne mutlu hizmette yorulmadan yürüyenlere...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Sevda ERKOÇ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

MART 2012 Sayı: 626 Cilt: 53

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkma No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Stanislav Grof ile Röportaj**
10 **Mitoloji, Devreler ve Değişime Doğru** Nusret Sefa Yılmaz
17 **Empozisyon**

Sadıklar Planı'ndan Alıntılar

- 18 **Birleştiren Bilgi - Gerçek, Vazife Yapmaktır**
A. Cemal Gürsoy
20 **Paskalya Adasının Dev Heykelleri** Alain Schifres
26 **Kadim Kültler ve Ölüm Sonrası** Roger Woolger
28 **David Icke'ı Tanımak** Esin Akan

2. Bölüm

- 33 **Kızılderililerde Kuş Tüyü Şifası**
38 **Okültizm** Haluk Özden
42 **Duygusal Şifa** Deborah King

2. Bölüm

- 48 **Konsantrasyon** M. Reşat Güner

2. Bölüm

- 54 **İnsanda ve Evrende Gerçekliğin Farklı Seviyeleri** Dr. Maurice Nicoll

3. Bölüm

- 63 **Etkinlikler**

Stanislav Grof ile Röportaj

1. Bölüm

STANISLAV GROF, M.D. Ph.D, 1 Temmuz 1931, Prag, Çek Cumhuriyeti doğumludur. Elli yıldan uzun süredir, bilincin olağandışı hallerini araştıran bir psikiyatristtir. 1956'da Charles Üniversitesi Tıp Fakültesinden M.D. derecesi almıştır ve 1964'te Çekoslovakya Bilim Akedemesinden Ph.D. ünvanını almıştır. Prag'da, Psikiyatrik Araştırma Enstitüsünde, Psikedelik Araştırma Programı Başkanlığı, John Hopkins Üniversitesinde, Psikiyatri dalında asistan profesörlük; Baltimore, Maryland Psikiyatrik Araştırmalar Merkezinde, Psikiyatrik Araştırmalar Başkanlığı; Kaliforniya, Big Sur, Esalen Enstitüsünde, lisans ve master degree dereceleri yapmıştır. Günümüzde, San Francisco, Kaliforniya Enstitüsü, integral Çalışmalar Bölümünde, psikoloji alanında profesörlük yapmaktadır. Yayınlanan kitapları, konferans ve *workshop*ları vardır. Dünya genelinde profesyonel eğitmenlik yapar. C.A., Mill Valley'de eşi Christina ile birlikte yaşamaktadır. Christina'nın bir önceki evliliğinden olan bir kızları ve bir oğulları vardır.

Spiritüellik

S) When the Impossible Happens (*İmkansız Olan Gerçekleştiğinde*) isimli kitabınızda açıkladığınıza göre, daha önceleri hayata kuşkucu ve materyalist bir bakış açınız varmış. Bu düşüncelerinizi değiştiren nedir?

C) Çocukluğumda, din ile ilgili herhangi bir baskıya ya da yönlendirmeye maruz kalmadım. Ailemin kilise ile evliliklerinde yaşadıkları ciddi bir çelişki varmış. Kilise, Katolik olan annem ile herhangi bir kilise ile bağı olmayan babamın evliliğini kabul etmiyormuş ve en sonunda, yüklü bir bağış ile bu evliliği onaylamışlar. Ailemin bu olay ile dine bakış açıları değişti ve beni, ağabeyimi herhangi bir dinsel öğretilere yönlendirmediler. Onlar biz karar verecek yaşa gelince, kendi seçimimizi yapmamızı istediler. Ve bu alt yapı ile ben de, öğrencilerine herhangi bir mistik duygu aşılamaayan bir tıp okuluna kayıt oldum. Burada okurken, eğitimimi Sovyetler Birliği'nin kontrolünde, marksist

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal'ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzülen okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

rejim ile tamamladım, dolayısı ile saf materyalist bir doktrin ile eğitim aldım. Böylece mistisizm ve ruhsallığa bilimsel araştırmalar ve klinik çalışmalardan gelen nadir bir örnek oldum. 1956'da, stroskobik ışıklar ile desteklenmiş, LSD seansı için gönüllü olduğumda, güçlü bir spiritüel açılım deneyimledim. Bilincim bedenimi terk etti ve ben kliniği, Prag'ı ve gezegenimizi kaybedip, tüm evren ile bütünleştim. Bu müthiş deneyim ile sadece spiritüelliğe açılmamıştım, aynı zamanda, bilincin olağan dışı hallerinin araştırılmasının bir ömür boyu sürecek tutkunu olmuştum. O seanstan beri elli yıl geçti ve bu zamanın yaklaşık olarak yarısını, önce Çek Cumhuriyeti, Prag, Psikiyatrik Araştırmalar Enstitüsünde, daha sonra ABD, Baltimore, Maryland Psikiyatrik Araştırmalar Merkezinde -ki burası benim dahil olduğum, varlığını devam ettiren son Amerikan Psikedelik Araştırma Programıdır- psikedelik maddeler ile terapi programlarını yürütmek için harcadım. 1975'ten beri eşim Christina ile birlikte, holotropik nefes çalışması üzerinde çalışıyoruz. Bu metot Kaliforniya, Big Sur, Esalen Enstitüsü ile geliştirdiğimiz öz-keşif ve terapi için oldukça güçlü bir metottur. Ayrıca uzun yıllardır, Christina ve benim "spiritüel

acil durumlar" dediğimiz, bilincin psikospiritüel krizleri olan, bilincin olağan dışı hallerini günlük yaşam içerisinde, ani geçişler şeklinde yaşayan insanlara destek oluyoruz.

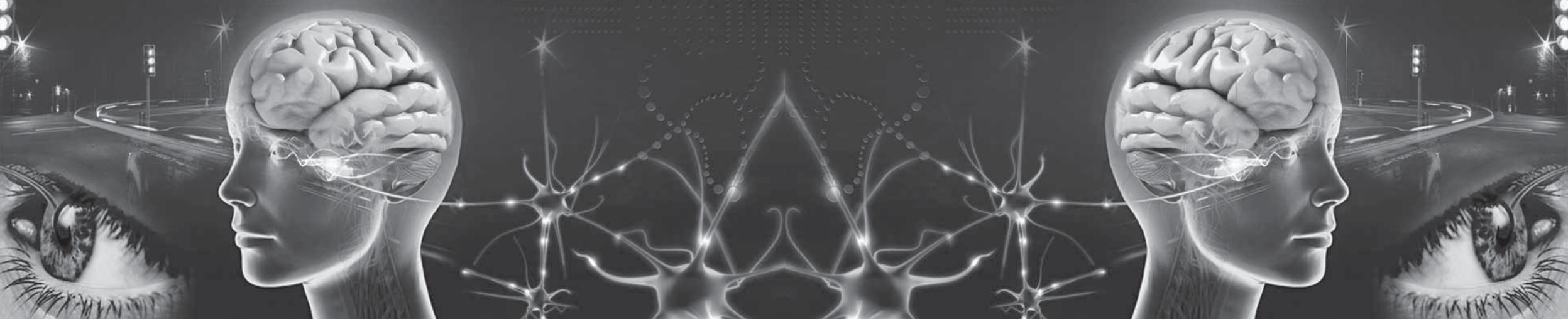
S) Bu yenilenme sizi spiritüel araştırmalara başlatan faktör müydü?

C) Evet, kesinlikle. Kozmik seyahatimden döndüğümde, bilincim ile bedenimi bütünleştirmek biraz zamanımı alıyordu. Bu noktada, bilincimin kesinlikle beynimin bir ürünü -ki akademik otoritelerden öğrendiğime göre böyle olduğunu düşünüyordum- olmadığını fark ettim. Maddenin, en azından eşit bir bileşeni olduğunu veya bir ihtimalle, üst benlik olduğunu düşündüm ki bu kavram Doğu spiritüalizmi filozofları tarafından da bu şekilde ifade ediliyordu. Ve aynı zamanda gördüm ki spiritüellik insan psişesinin ve her şeyin evrensel şemasının çok önemli ve gerçek bir bileşeni imiş. Olağan dışı haller ile yapılan çalışmalarda, müthiş bir

paradigmaları yıkmaya ve yeniden yapılanma potansiyeli gördüm.

Elli yıldır yapılan araştırmalarda, insanların deneyimleri de bu düşünceleri destekledi ve geçerli kıldı.

S) Spiritüellik size göre nedir? İnsanların hayatlarında, spiritüelliğin önemi nedir sizce?

C) Geleneksel bilime göre, evrenin tarihi maddenin tarihidir. Evren kendi kendisini yaratır ve Big Bang'den ilk insana kadar evrim herhangi bir prensip, herhangi bir *master* plana göre olmamıştır, yalnızca maddesel partiküllerin doğa yasalarına uyumu ile oluşan kompleks etkileşimin sonucudur. Yaşam, bilinç ve zeka maddesel işlemlerin ikincil tezahürleri şeklinde görülür. Modern bilinç araştırması ise, bu bakış açısını geçersiz kılar. Olağan dışı haller hakkında yapılan çalışmalar ile günlük bilinç durumlarımızda, hislerimiz ile ulaştığımız noktanın daha ötesine ulaşan varoluşun bileşenleri gözler önüne serilir. Kolektif bilinçdışının, onu yöneten prensipleri (Jung arşetipleri) ile tarihi ve mitolojik alanları, açıkça madde gerçeğinin üstündedir. Tıpkı Plato'nun fikirleri veya formları gibi, dünyada ve hayatımızda neler olduğunun bilgisini ve formunu verir. Gerçek spiritüel normalde gizli olan gerçeğin boyutlarının kişisel deneyimleri üzerine oturur. Bizim

deneysel, bireye özel keşiflerimiz, bilinçdışının daha derin seviyelerine ulaştığında -ki benim terminolojimde buna prenatal ve transpersonel denir- deneyimlerin bir kalitesi olur ki C.G. Jung buna (Rudolph Otto'dan sonra) "numinosity" der. *Numinous* kelimesi, nispeten nötür bir kelimedir ve bu sebeple, benzeri olan din, mistik, sihirli, kutsal veya ilahi gibi -ki bu tanımların hepsinin içeriklerinde problematik bir taraf vardır ve kolaylıkla yanıltabilirler- tüm bu isimlere göre daha tercih edilebilir. *Numinosity* kavramı hakikatın direkt olarak kavrayışı üzerine kuruludur ki bu kavrayış madde dünyadan oldukça farklı ve kutsal olan, gerçeğin müthiş düzeni ile alakalı bir alana götürür. Yanlış anlamaları ve karmaşayı önlemek adına ki bu tip tartışmalar nedeni ile geçmişte çok sıkıntı yaşanmıştı, spiritüellik ile din arasındaki farkı netleştirmek oldukça kritiktir. Spiritüellik gerçeğin boyutları ve olağan olmayanın bakış açısından yaşanan doğrudan deneyimler üzerine kuruludur. Özel

bir binaya veya tanrısal olanla bağlantı kurmak için aracılık eden resmi birine ihtiyaç duymaz. Mistiklerin kilise veya tapınaklara ihtiyacı yoktur. Gerçeğin kutsal boyutlarının deneyimlendiği bu durumun içeriği kişilerin kendi bedenlerini ve doğayı kapsar. Bir papaz yerine, belki araştırmacı üyelerden oluşmuş bir destekleyici gruba veya içsel yolculuklar konusunda daha deneyimli olan bir rehber öğretmene ihtiyaç duyabilirler. Spiritüellik bireyler ile kozmos arasındaki özel tipteki bir iletişimi kapsar ve özünde, kişisel ve bireye özel bir haldir. Eğer kıyaslarsak, organize olmuş bir din kurumsallaşmış bir grup aktivitesidir ve belirli bir merkezde gerçekleşir; tapınak veya kilise gibi kendileri kişisel olarak spiritüelliği yaşamamış olma ihtimali olan, bazı resmi kişileri bünyesinde barındıran bir sistemdir. Bir din, organize olduğunda, spiritüel kaynakla olan bağımlı tamamı ile kaybeder ve insanları tatmin edemeden, onların spiritüel ihtiyaçlarını sömüren, din dışı kuruluşlar haline gelir. Organize olmuş dinler gücü, kontrolü, politikayı,

parayı, sahip olmayı ve diğer din dışı içerikleri takip etmeye odaklanmış, hiyerarşik sistemler yaratmaya eğilimlidir. Bu koşullar altında, din hiyerarşisi kural olarak üyelerinin spiritüel deneyimlerinden hoşlanmaz ve cesaret kırar çünkü bu durum bağımsızlığı teşvik eder, dolayısı ile insanları etkili olarak kontrol edilemezler. Durum böyle olunca, gerçek spiritüel yaşam, sadece dine ait olan mistik dallarda, manastır kurallarında ve aşkın mezheplerde devam eder.

Bilincin Olağan Dışı Halleri

S) *Bilinç nedir? Psikolojik olarak bunu açıklamak mümkün müdür? Bu konsept akademik tıptan ayrılır mı?*

C) Akademik bilime göre, bilinç türlerin evrimi süresince, maddenin beyindeki işlemlerinin karmaşıklığından ortaya çıkar. Fakat madde ve bilinç arasındaki fark çok kökten ve çok derindir ki böyle bir şeyin gerçekten olabileceğini hayal

etmek oldukça güçtür. Ve bu farz etme büyük bir mantıksal çarpıtmayı da kapsar. Bir tarafta, beynin anatomisi, fizyolojisi ve biyokimyası arasındaki derin ilişkileri gösteren bol miktarda klinik ve deneysel kanıtlar varken, diğer tarafta da bilincin süreçleri var. Bilincin maddesel özünde, evrende maddenin üstünlüğü ile ilgili metafiziksel inanış üzerine açık ve kendine ait kanıtlar olduğunu var sayar. Bilimin tüm tarihinde, bilincin maddesel işlemlerle nasıl meydana geldiği ile ilgili hiç kimse makul bir açıklama ortaya koymadı, hatta bu probleme sağlam bir öneri ile bile yaklaşmadı. Maddesel bilimin inandığı şey şudur: gözlemlenmiş maddesel objelere göre, beynin bir şekilde, nöronlardaki kimyasal ve elektrikselsel değişiklikleri bilincin hayali algısal yapısına dönüştürme kabiliyeti vardır. Bu işlemin ve mekanizmanın doğal yapısında, operasyonu hatırlamadan uygulama kapasitesi vardır. Buradan şu sonuca ulaşılabilir: bu doğruluğu ispatlanmamış ve çılgınca tez bilimsel bir alt yapıdan çok metafizik bir önyargıya dayanır. Bilincin ne olduğu fikri ise şudur: kişinin kendi isteğine bağlı olarak yönlendiremediği, beynin doğal bir ürünüdür. Bu fikri destekleyenler kendilerini doğrulamak için pek çok nörolojik-psikiyatrik deneyimin sonuçlarını ve beden ile ilgili özel klinik gözlemleri, nöroloji, nöroşirürji ve psikiyatride olanları baz alır. Biz ise, bu kökleşmiş inancı zorlamak için demek ki gözlemlerin doğruluğu ile ilgili bir şüphemiz var, deriz. Beynin anatomisi, nöropsikoloji ve bilinç arasındaki yakın bağ için kanıt ise, sorgulanamazlığı ve karşı konulamazlığıdır. Problematik

olan, sunulan kanıtın doğası değil, sonuçların yorumlanması, tartışmadaki mantık ve bu gözlemlerden alınan sonuçların sunuluşudur. Bu deneyimler bilincin beyindeki nöropsikolojik ve biyokimyasal süreçlerle yakın bir bağı olduğunu gösterirken, bilincin doğasında ve özünde bunu içeren çok az şey olduğunu gösteriyor. Aslında bunun tamamen zıttını iddia eden bol miktarda kanıt vardır, şöyle ki: bilinç uygun koşullar altında, kendine ait süptil maddeleri bağımsız olarak hareket ettirebilir ve beynin kapasitesini oldukça aşan bir performansla iş görebilir. Bu daha çok, beden dışı deneyimlerde gözlemlenir. Spontane olarak ve şamanik trans, psikedelik seanslar, hipnoz, deneyimsel psikoterapi ve özellikle ölüme yakın deneyimler gibi olağan dışı hallere girmeyi kolaylaştırıcı çeşitli yollarla gerçekleşir. Tüm bu durumlarda, bilinç bedenden ayrılabilir ve yakın veya uzak noktalarda özgürce dolaşırken bile algısal kapasitesini korur. Gerçeğe uygun beden dışı deneyimlerin özel ilgi alanı bu koşullar altında, çevresel algının kesinliğinin kanıtlanmasıdır. Beynin daha önce kaydetmediği veya görmediği, evrenin değişik noktalarına ait doğru olarak aktarılan vizyonların olduğu, pek çok transpersonel vaka vardır. Açıkçası tüm bu klinik ve deneysel veriler beyin fonksiyonlarındaki değişiklikler ile bilinçteki değişikliklerin çok yakından ilişkili olduğunu gösterir. Bilimsel olarak, bilincin yapısı ve özü ile ilgili çok az şey söyleyebilir, bu tip sorunların ucunu açık bırakır. Tabi ki alternatif bir yorumlama da yapmak mümkündür. Yine aynı datalar kullanılacak ancak farklı bir

sonuca ulaşılacak. Bunu TV ile TV programları arasındaki ilişki gibi düşünebiliriz. Bu ilişkide durum daha net çünkü insan yapısı bir sistem var ve karşılaştırılmayacak kadar da basit. TV programının alıcısı, görüntünün kalitesi ve ses, hepsi TV'nin uygun çalışma şekline ve bileşenlerinin uyumlu bütünlüğüne bağlıdır. TV'nin farklı parçalarındaki bozukluklar programın kalitesinde değişik sorunlar oluşturur. Bazıları formlarda, renklerde veya seste bozulmaya neden olurken, diğerleri de parazitlenmeye neden olabilecektir. Tıpkı, bilinçteki değişimleri bir teşhis aracı olarak kullanan nörolojist gibi, bir TV tamircisi de bu bütünün parçalarının yaptığı anormalliklerden ve bu özel parçaların bozulmalarının yapısından bir anlam çıkarabilir. Problem tanımlandığında, tamir etmek veya parçaların değiştirilmesi arızayı düzeltecektir. TV teknolojisindeki temel prensipleri bildiğimizde, TV'nin TV programlarını gösteren bir aracı olduğunu anlamak kolaylaşır ve programı onun yapmadığını ve

onu oluşturmak için herhangi bir katkısı olmadığını anlarız. TV'nin bütün transistörlerini, devrelerini, iletken parçalarını sıkı bir sınava ve çalışmaya tabi tutan veya nafiye bir çaba ile tüm kablolarını inceleyerek, programları nasıl yarattığını anlamaya çalışan birisini görseydik oldukça gülerdik. Aynı şekilde, moleküler, atomik veya atomaltı seviyede de bu çabayı göstersek yine de eminiz ki belli bir zamanda, bir Mickey Mouse çizgi filmi, bir Star Trek serisi veya bir Hollywood klasiğinin ekranda nasıl belirdiğini anlamak için herhangi bir ipucu bulamayız. Gerçek şu ki TV'nin çalışması ile programın seyir kalitesi arasında çok yakın bir ilişki var ama programa ait bütün sırlar onun içindedir denemez. Bu tip bir sonuca, beyin ile bilincin ilişkisi hakkındaki karşılaştırmalı datalara göre karara varan geleneksel madde bilimi ulaşır.

(Devam Edecek)

Mitoloji, Devreler ve Değişime Doğru

Nusret Sefa Yılmaz

“UYGARLIĞIN GİDİŞİNİ ETKİLEYEN, onları tekamüle, gelişime zorlayan fakat bazen çöküşe yönelten kader tekerleği” olarak tarif edilen devre-siklus, burçların devresel olarak hareketi, gelişimde genel iniş ve çıkış, ebedi dönüş olarak da bilinmektedir.

Devre kelimesinin Türkçesi “çağ, dönem”dir ve “siklus” olarak da bilinmektedir. Geçmişten günümüze çeşitli ekoller dünya gezegenini bir eğitim mekanı olarak görmektedir. Varlıkların gelişimine devam ettikleri bir okul da denilebilir. Her eğitim sisteminin olduğu gibi bu okulun da bir başlangıcı ve bir dönem sonu vardır. Öğretimin son bulması, o devre içinde uygulanan eğitimin son bulması yani bir devrenin bitmesi demektir. Gelişime bağlı bir ayıklanma sonunda yeni bir devre başlar ve tekamül süreci helezon şeklindeki gelişimini sürdürür.

Çeşitli gelenek ve dinlerde bu değişim noktalarına muhtelif isimler verilmiştir. Batı ezoterizminde, Yunan-Latin kültüründe başlıca dört devre bilinir: Altın, Gümüş, Tunç ve Demir Çağları. Hint’te Vedantik okula göre bu devrelere Yuga ismi verilmiştir.

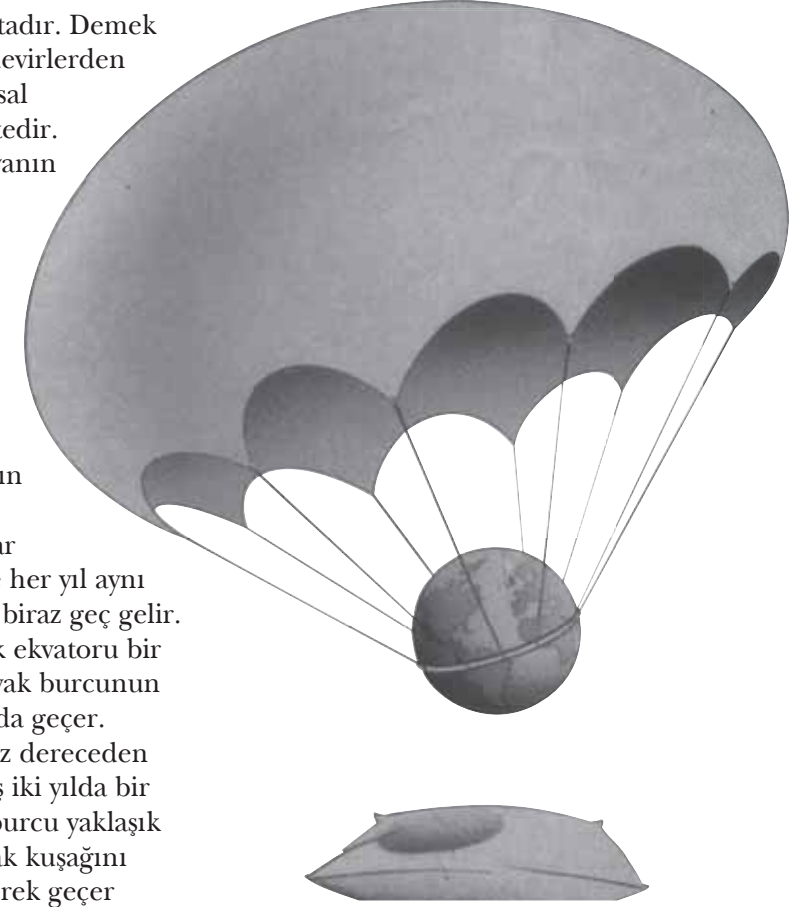
Günümüzde artık fiziki evreni incelememiz, gözlemlememiz ve buradan yola çıkarak ilkesel bazı sonuçlara varma imkanımız geçmiş zamanlara göre oldukça artmıştır. Bu gözlemlerimiz sonucunda evrenin her alanında ve doğada bir devresellik görürüz. Mikrokozmostan makrokozmosa kadar, en küçük atomdan sistemlere, galaksilere kadar devresellik incelenen geniş bir alandır. Çok kolay makro bir örnek: Dünya kendi eksenini etrafında dönerek günleri oluşturur. Aynı zamanda, Güneş’in etrafında döner ve mevsimler oluşur. Güneş hem kendi etrafında hem de Samanyolu Galaksisi içerisinde belirli hız ve devirle döner. Samanyolu Galaksisi de aynı şekilde kendi etrafında döner ve aynı zamanda evrende belirli bir yöne doğru yol almaktadır.

Eski geleneklere göre dünya, çeşitli devrelerden geçerek bugün sonlarına geldiğimiz

“Demir Çağı”nı yaşamaktadır. Demek ki devirler vardır ve bu devirlerden geçerek sonsuz olan ruhsal gelişime devam edilmektedir. Bu sonsuz yolculuk dünyanın bütün varlıklarıyla beraber sürdürülen bir yolculuktur. Bu serüvenin uzay gök cisimleri ve onların devirsel hareketleriyle de önemli bir ilgisi vardır.

Güneş her yıl Zodyak’ın etrafını tümüyle dolaşır ve başladığı yere, ilkbahar noktasına geri döner. Ve her yıl aynı süre içinde aynı noktaya biraz geç gelir. Bunun bir sonucu olarak ekvatoru bir önceki yılda geçtiği Zodyak burcunun derecesinden biraz altında geçer. Zodyak’ın her burcu otuz dereceden oluşur. Güneş her yetmiş iki yılda bir derece yitirdiği için bir burcu yaklaşık 2.160 yılda ve tüm Zodyak kuşağını ise 25.920 yılda geri giderek geçer (Otoriteler bu süre konusunda tam bir anlaşma içinde değildir). Bu geri harekete ekinoksların presesyonu denir. Yani Büyük Güneşsel veya Platonik Yıl denilen bu 25.920 yıllık süre içinde on iki burçtan her biri ilkbahar noktasında yaklaşık 2.160 yıl kalarak yerini kendinden önceki burca bırakır.

Güneş’in bir Zodyak Takımyıldızı’ndaki gerileyişini tamamlaması için gereken 2.160 yıllık döneme genellikle çağ denir. Bu sisteme göre Güneş’in ilkbahar ekinoksunda yükseldiği burç çağa ismini verir. Boğa Çağı, Koç Çağı, Balık Çağı ve Kova Çağı terimleri buradan gelmektedir. Bu dönemler

veya çağlarda dini tapınma söz konusu burcun biçimini alır ve Güneş’in tıpkı ruhun bir bedene girmesi gibi bir kişiliğe girdiği rivayet edilir. Bu on iki burç Güneş’in göğüslük zırhındaki mücevherlerdir ve ışığı tek tek bu mücevherlerden parlar. Bu sistemi düşündüğünüzde dünya tarihinin farklı çağlarında dinlerin neden farklı semboller benimsediklerini kolayca anlarız.

Yunan mitolojisinde de Hint bilgeliğinde olduğu gibi, çağlar dört ana başlık altında toplamıştır. Bunlar Altın, Gümüş, Bronz ve Demir Çağlarıdır. Yunan Dünyası’nın Homeros’tan sonraki önemli şairi

Hesiodos (M.Ö. 8. yy.) insanların yaratılışı ve çağlar hakkında birçok söylev yazmıştır. Muhtemeldir ki bu sözleri antik “Yunan ezoterizmi”nden yorumlayan Hesiodos’a göre insanlar daha fazla teknoloji elde ettikçe değerleri bozuluyordu. Bu nedenle son derece basit yaşam süren ilk ölümlülerin Altın Irk’ı, Zeus’un yarattığı bütün ırkların en onurlusu, en mutlusuydu.

Şimdi Hesiodos’a kulak vererek Yunan Mitolojisinde sözü geçen devirler hakkında bilgi edinelim:

“Olympos Dağının efendisi, ölümsüz tanrıların babası Zeus aynı zamanda insanların da babasıydı. Tahıl veren dünyada yaşamış olan ilk ölümlüler kuşağı Altın Irk olarak biliniyordu. Bu ölümlülerin gönülleri de, işleri de saftı. Hem kendileri gibi insanlara, hem de ölümsüz tanrılara saygı gösterdiler. Buna karşılık ölümsüzler de onları sevdiler. Çünkü birbirine dürüst davrandılar. Ne yazılı yasalara ne mahkemelere ne de cezalara gerek duydular. Serbestik, güvenlik, barış içinde dertsiz, rahat yaşamlar sürdürdüler. Korku, keder, ağır işlerin yaşamlarında yeri olmadığından geçen yıllar görünüşlerini bozmadı ya da kuvvetleri azaltmadı. Yaşlılık saygı ve minnettarlık gördü.

İklim Altın Irk’a sıcaklık, güzellik sağlayarak, sonsuz bahar yaşatarak sevecen davrandı. Ölümlüler barınmak veya örtünmek için çalışmak zorunda kalmadılar. Akan nektarlar, süt, ırmaklarını oluşturdu. Bodur meşe ağaçlarının yaprakları bal damlattılar. Çevrelerinde bol bol yetişen tahıllarla meyveleri toplayarak şölenler düzenlediler. Sulak, yeşil çayırarda sığır, koyun sürülerini serbestçe

güttüler. Güneşte pırıl pırıl çiçeklenen yabancı çiçeklerin, gece gökyüzünde parlayan yıldızların keyfini çıkaracak zamanları da, istekleri de vardı.

Altın Irk’ın halen sahip olduğundan daha fazlasını elde etme gibi bir dileği yoktu. Ne aç gözlü, ne saldırgandı. Bu ölümlüler kendi ülkelerinin sınırlarının ötesinde ne olduğunu keşfetmek amacıyla gemiler yapmadılar. Öteki insanları tehdit etmediler. Buna karşılık hiç kimse de onları tehdit etmedi. Şehirlerinin çevrelerine savunma duvarları inşa etmek gereğini duymadılar.

Yaşadıkları gibi huzurlu öldüler. Ölüm onlara tatlı bir uyku gibi geldi. Vücutları toprağa karıştıktan sonra ruhları bulutlara gizlenmiş halde ülkenin üzerinde gezindi. Canlıları tehlikeden korudular. Onlara nasıl dürüst bir yaşam süreceklerini öğrettiler.”

Hesiodos’un bundan yaklaşık 2.800 yıl önce anlatmaya çalıştığı gibi, Altın Çağ her halde insanların bir ütopya olarak peşinde koştukları çağ olsa gerek. Tam bir barış, eşitlik ve huzur dönemi. Bu konuda ezoterik bilgiler şunları aktarıyor:

“Altın Çağ: İlahi İrade Yasaları’nın ve İlahi Disiplinler’in enkarne varlıklar tarafından en doğal biçimde, kimsenin kimseye yol göstermesine gerek kalmadan kullanıldığı çağdır. Dünya cennetinin var oluşu, tam ‘kendini bilme’ devri...”

Yunan Mitolojisinde Gümüş Devri için ise şunlar söylenmiştir;

“İlk kuşak öldüğünde, Zeus ikinci kuşak ölümlülerini yarattı. Bunlar Gümüş Irkı’ydılar. Altın Irk’tan çok daha az erdemliydi. Vücutları geçen zamanla olgunlaşsa da, Gümüş Irk ruhça

çocuk kaldı. Yüzyıl boyunca her çocuk öteki insanların dostluklarından da öğretiminden de uzak, evde annesiyle birlikte kaldı. Bu süre boyunca da ölümlüler yaşamlarını sadece çocuksu zevkleri kovalamaya adanmışlardı.

Sonuç olarak, Gümüş Irk’ta yetişkinlerin yaşamları kısa ve mutsuzdu. Birbirine nezaketle, hoşgörülle davranmayı asla öğrenemediler. Bencil davranışları adaletsizliğe, savaşa neden oldu. Ölümsüz tanrıları saymadılar. Onları memnun etmek için hiçbir çabaları olmadı.

Gümüş Irk ne tanrılara ne ölümlülere saygı gösterdiğinden Zeus onlara kızdı. Tanrıların ve ölümlülerin babası, iklimi sonsuz bahardan kışın dondurucu soğuğu ile yazın kavurucu sıcağı arasında değişen dört mevsime

çevirdi. Kayalarla, gölgeli ormanlık alanlar havadan yeterli korunmayı sağlayamayınca Gümüş Irk ilk evleri inşa etti.

Yiyecek şimdi o kadar bol değildi. İnsanlar öküzleri çiftler halinde bir araya getirip tarlalarını sürdürdüler. Önce darı tohumlarını ekmek, sonra da olgunlaşmış başaklarını toplamak için ekim mevsiminde her gün didindiler. Zeus onların dünyadaki yaşamlarını erkenden sona erdirdi. Vücutları toprağa karıştığında ruhları yeraltına indi.”

Ezoterizmde Gümüş Çağ ile ilgili ifadeleri şöyle:

“Gümüş Çağ: Altın Çağdaki dünya cenneti var olmakla beraber, enkarnasyonun farklılıkları orijindeki enerjiyi kaybetmelerine sebep olduğundan, ruhun kusursuzluk düzeyi

aşağılara doğru çekilir. Kendini bilme hususunda bir ince sis perdesi şuuru sarmıştır. Dış etkilerin az miktarda da olsa izleri görülür.”

Hesiodos'u dinlemeye devam edelim.

“Daha sonra tanrıların ve ölümlülerin babası Zeus silahları, aletleri tunçtan olduğu için Bronz İrk olarak bilinen üçüncü ölümlüler ırkını yarattı. Bu ölümlüler Gümüş İrk'tan daha aşağılıktılar. Çünkü çok acımasızlardı. Tanrıların içinde en çok savaş tanrısı Ares'i sevdiler. Kılıçla yaşadılar. Kaba kuvvetleri onları güçlü yaptı. Ancak kalpleri en sert kaya kadar tepkisizdi.

Bronz İrk üyeleri güçlerine rağmen genç öldüler. Sonsuz şiddet ve savaş yüzünden kendi üzerlerine kara ölümü çektiler. Vücutları toprağa karıştığında gölgeleri karanlığa, kasvetli yer altı dünyasına indi. Arkalarında iyi anılmalarına degecek bir şey bırakmadılar.”

Yunan Mitolojisi'nde Bronz Çağ, Hint bilgelinde Bakır Çağı olarak geçmekte ve ezoterik bilgilerde şu şekilde anlatılmaktadır.

“Bakır Çağı: Bilinçte çok büyük değişiklikler meydana gelir. Dış maddesel etkenler ruhları etkileri altına almıştır. Bilinç artık 'bedensel bilinç' haline inmiş, maddenin cazibesi galip gelmiştir. Düalite çağıdır bu çağ. Ruhsal bilinçlilik, bedeni bilinçlilik tarafından bastırılmıştır. Maddesel anlayış daima ağır basan vicdan-nefsaniyet karşısında susturulmuştur. Maddeye bağımlılık ve sahip olma duyguları her şekliyle gözükür. Bu ruhsal değişimler 'bedensel din'lerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. İnsanlara ışık bilgilerin yolunu

göstermek için Yüce İlahi Planlar'dan elçiler gönderilir. Alacakaranlıkta yürümek için ışık getirirler.”

Hesiodos'un son ırk olarak tanımladığı Demir İrk hakkında yazdıklarını dikkatlice okumak yerinde olacak sanırız. Bu sözler İ.Ö. 8 yy.da söylenmiştir. “Zeus'un tahıl veren dünyaya yerleştirdiği son kuşak bizim kuşağımız Demir İrk'tır. Şimdi, her gün çalışmayla, kederle doludur. Her gece pek çok ölümlü ölür. Dünyanın her tarafında insanlık tarihindeki en kötü suçlar görülür. Buna rağmen hiçbir ölümlü suçluluk hissetmez. Adalet, inanç dünyayı terk etmiş; yerlerini ihanetle hile, şiddetle açgözlülük almıştır.

Demir İrk başkalarının gereksinimlerini düşünmez. Dünyanın nimetini paylaşmaz. Bunun yerine dünyanın yüzeyini pek çok özel mülke bölüp ve kendimize alabildiğine çoğunu ayırırız. Toprağın verdiği tahıllarla yeterli zenginliği sağlayamadığını düşünürüz. Bu yüzden gemiler inşa eder, daha fazla zenginlik elde etmek için bilinmeyene açılırız. İçinde sakladığı zenginliklerini aramak için tahıl veren toprağı parçalamıştır. Gizli hazinesini bulmuş, onun demir, altın yataklarından faydalanarak güçlü ve zengin olmuşuzdur. Bu metallerin değerleri savaşa neden oldu. Ölümlü eller, altın hazinelerini açgözlülükle ele geçirmeye çalıştıklarından kana bulandılar.

Eğer yollarımızı değiştirmesek davranışlarımız bizi yok edecektir. Ev sahibi ile misafirin cömert davranmadığı zaman, arkadaşla arkadaşın kavga ettiği zaman, kardeşlerin düşman olduğu zaman, çocuklarla ebeveynlerin birbiri ile

anlaşamadıkları zaman, yetişkin çocukların ana babalarının onlar için yaptıklarını unutup onun yerine onları eleştirerek yaşlı, zayıf oldukları için onlardan şikayet ederek onlara saygısızca, onursuzca davrandıkları zaman sözlerini unutan, namuslu, erdemli insanların şiddet, kötü emeller için kaba kuvvet kullananlardan daha az saygı gördükleri zaman, kötü olanlar onurlu olanları incittiği zaman tanrıların, ölümlülerin babasına bizi besleyen dünyada yaşamaya uygun olmadığımızı göstermiş olacağımızdan Zeus bizim Demir İrk'ı yok edecektir.”

İşte, böyle anlatıyor Hesiodos yaşadığımız çağı. Ve baş tanrı Zeus'un bu ırkı da yok edeceğinden bahsediyor. Burada yok olmaktan kasıt elbette ki insanlığın kökten yok olması değil. Yeni bir çağa, yeni bir devreye giriş veya büyük bir devrenin kapanışını kastediyor. Çünkü Zeus bundan önceki üç ırkı da yok etmişti, yani üç farklı devre yaşanmıştı. Demir Çağı ve bundan sonra gelecek olan Elmas Çağı ezoterik bilgilerde şu şekilde anlatılıyor:

“Demir Çağı: Karanlık Çağ da denir. Varlıklar madde ile tam bir özdeşleşme şuuru girmişlerdir. Nefsaniyetin alabildiğine büyüdüğü bir devirdir. Bedensel bilinç şehvet, şiddet, öfke, açgözlülük, bağımlılık ve bencillikle sınırlanmıştır. Hem kendini hem de başkalarını bozar. Yozlaşma doğallaşmıştır. Tabiatın bütün yardımları kesilmiş, aksine varlıkla tabiat düşman hale gelmiştir. İstirap ve esaret hayatı her şeyi kaplamıştır.

Elmas Çağı (Yol Ayırımı Devri): Demir Çağın sonunda karanlık, cahillik ve ıstirap en son noktasına vardığı zaman Yüce RAB, Bilginin Merkezi,

Merkezdeki Güneş müdahale eder... Işık gelince gecenin karanlığı dağılır ve Hakikatlerin Hakikati olan aydınlık gün, tekrar bir kere daha başlar. Zaman bizi bu devre getirmiştir...

“Milyonlarca yıllık siklus işte böyle tasvir edilmektedir. Bu devre 'gündüzü müjdeleyen şafak vakti' olarak ifade edilmektedir. Demir Çağı henüz bitmedi ve Elmas Çağı tam olarak başlamadı. İki devrin birleşme yerinde bulunuyoruz. Hazırlık içindeyiz. Bu çağ çok kem geçer ve ruh çok tecrübe geçirir. Çok önemli hissedişlere sahip olur, onları uygular, yaşar. Ruh bu devrede 'Son ile Başlangıç arasındaki geçide köprü kurar,' 'Karanlıktan ışığa geçer,' şuurlar açılır. Ruhun Dünya İnsanlık Dramını öğrenmesi bir kere olur. Bütün çağların sonunda bütün sahneleri görebilir. Sonsuz Dram içindeki 'kendi rolünü' anlayabilir.”

Süresi aşağı yukarı belli olan bir devrenin sonlarındayız. Her devrenin olduğu gibi, bu kapanış döneminin de kendine özgü bazı özellikleri bulunmaktadır. Bunları bir parça inceleyelim.

Bu devrenin en önemli özelliği insanlıktaki büyük realite anlayışlarının değişimi olmaktadır. Buradaki realite terimini çok geniş manada ele almak gerekiyor. Değişecek, yerini başka realitelere bırakacak en önemli unsurların başında insanın kendi ve evren arasındaki ilişki yatmaktadır. Bugüne kadar bu konuda oluşturduğumuz anlayışlarımızın pek çoğunun bu devre sonunda değişeceğini tahmin edebiliriz.

Öncelikle kendi varlığımız ile ilgili çok daha geniş bir bilgiye sahip olacağız. Kendini tanıma meselesi çok farklı açılardan ele alınabilir. Biz kimiz, neyiz, ne için yaşıyoruz, varlığımızın temel sebebi nedir gibi soruların cevaplarına ulaşma imkanımız artacaktır.

Yine aynı şekilde, kozmik bağlantılarımızda daha açık bir şekilde ortaya çıkacaktır. Evrende insanın yeri neresidir? Hangi kozmik bağlantılarla varlığımızı devam ettiriyoruz? Kısacası evreni yöneten yasalar hakkında daha net bir bağlantıya kavuşmamız mümkün olacak. Bu bakımdan birtakım ilkeleri öğrenmemiz ve bunları kendi hayatlarımızda bazı prensipler tarzında yaşamamız imkanı ortaya çıkacaktır.

Bu ilkeler kapsamında yine sevgi konusundaki anlayışlarımızda büyük bir değişim yaşanabilir. Sevginin ne olduğu hakkında bilgimiz arttıktan sonra bunu bizzat tatbik etmek durumuyla karşılaşırız. Sevginin sadece

bazı sempati duyduğumuz insanlara ve yakınlarımıza karşı hissettiğimiz bir duygu olmadığını anladıktan sonra tüm varlıklara karşı göstereceğimiz sevgi uygulamalarıyla karşı karşıya kalabiliriz.

Eğer farklı açılardan incelersek dünya insanlığının gelişim yolu, geçirmiş olduğu sınavlar, öğretiler ve öğrenim metotları ile geçmişte eş benzeri olmayan bir devre içerisinde bulunduğumuzu fark ederiz.

Yani günümüzün bütün yaşam şekilleri, her şeyiyle, her yönüyle, madde ile insan arasındaki ilişkileri, bütün bu maddesel gelişimler, bütün bu gelişen iletişim yoğunluğu, insanların zihinsel ve duygusal karmaşıklığı, sosyal, ekonomik ve siyasi değişimler, her türlü sanatsal gelişmeler vs. hatırlamaya gelen ne varsa, gerçekten de tarihin hiçbir yerinde, hiçbir zaman görülmemiş olan bir devre meydana getiriyor.

Bu kadar hızlanmış veya hızlandırılmış bir insan hayatı tarihin ve geçmiş devirlerin hiçbir zamanında görülmemiştir. Gerçekten de bu eş benzeri olmayan bir durumdur. Öyle ki insanlığa ulaşan bilgiler de öyledir. Eş benzeri olmayan bilgilerle karşılaşmıştır. Bu devredeki yaşam, enerji alanları, zaman ve mekan şartlarının oluşturduğu oluşumların en önemli hedefi büyük bir değişime bizi ulaştıracak olan yolların birleştirilmesidir. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Empozisyon

Celse: 15, 26.08.1962

Empozisyonlar yedi türdür. Sizler için ilk üçü yeter. Şöyle ki:

- 1- Kozmik vakıaların meydana getirmiş olduğu tesir ve müktesebat sizler için, tam manasıyla bir empozisyonur.
  - 2- Empozisyon, bütün varlıkların, -bilhassa düşünce sahibi olduktan sonra- yeni bir safha teşkil eden bütün varlıkların, zihinlerine veya o vazifeyi gören organlarına, dolayısıyla o şarta bağlı şuur sahalarına zerk edilen mecburiyetlerdir.
  - 3- Üçüncüsü, sizin söylediğinizdir.
- Dört ve diğerleri için, henüz bunları kaldıracak durumda değilsiniz. Yediden sonra olanlarını ise, ancak mezun olduktan sonra, nasipse öğrenirsiniz. Empozisyonları, iradenize yapılan darbeler, isteğinize karşı vurulan prangalar olarak görmeyin. Unutmayın ki madde kainatına girmek arzusu da sizindi. Bu arzuyu izhar etmeniz, izharın cevabı olan bin türlü yıldırımını da üzerinize çekişiniz demektir. Madde, kendini tanıtırken, kendisini size açarken, sırrını faş ederken, eziyet etmekten hoşlanır. Bu itibarla, tekamül için ıstırap şart olmuştur. Siz, şuur sahalarınızın karıncalarını temizlemekten ne anlamıştınız? Ama şunu da anlayınız ki, orada boş sahalar meydana getirebilmek için, hürriyete ve iradeye ihtiyaç yoktur. Çünkü sizin hürriyet ve irade dediğiniz husus, bilginin haricinde bulunan bir varlık değildir. □

faş: meydana çıkmış, yayılmış. açığa vurma, duyurma.

izhar: toplayıp biriktirme, gösterme, meydana çıkarma, yalandan gösterme.

müktesebat: elde edilmiş bilgiler.

vakıa: olgu. gerçi. her ne kadar.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Gerçek, Vazife Yapmaktır

A. Cemal Gürsoy

GERÇEK VAZİFEDİR, vazife yapmaktır. Vazifeye başlayabilmek için gerçekle ilgili düşünmeye başlarsanız zaman oluşur. Bu zaman gerçeğin zamanıdır. Düşünme özgürlüğünü ezoterik düşüncelerle geliştirdiğinizde gerçeğe hareket edersiniz. O her zaman size yol işareti bırakacaktır. Bu yeni zaman aydınlanma ya da tüm deneyimlerin özü diyebileceğimiz bir enerji üretir.

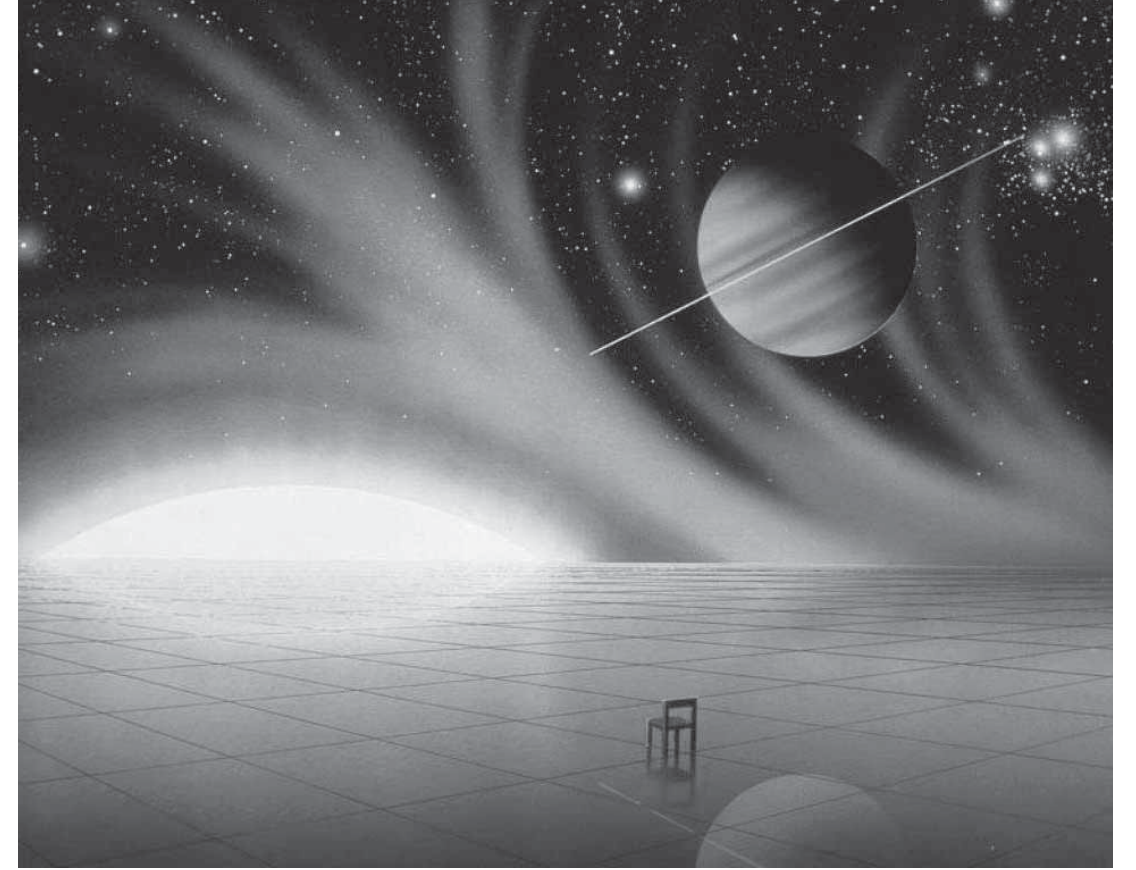
O enerji varlıksal seviyeyi bulunduğu sebep sonuç zincirinin dışında hareket ettirmeye başlar. Üstünüzdeki gölge sizi kabul edene kadar kendi kulaçlarınızda daha derine yüzersiniz. Bu yüzüş deneyimlerle taçlandıkça sistem kapılarını açmayı öğrenirsiniz. Gerçeğe giriş ruhun tekrar geri dönüş yolunu bulmasıdır. Önümüze çıkan her şey ona hizmet eder. Çocukça hevesli, safça, kızgın, vazgeçmeden, iradeli... Bu kelimelerin ardındaki enerji ile devam ettikçe büyük resmin içindeki yerinizi bulursunuz.

Bilindik yöntemler ve bizim iyi niyetlerimizle oluşturduğumuz hayal dünyamız; iyi ve kutsal olan merkezlerin, ruhsal idare sistemlerinin işleyişine dair öngörülerimiz ve sanal inşa ettiğimiz yapısalıkların hiçbirinde vazife yapmak kavramının karşılığı şu günkü anladığımız anlamda değildir.

Vazife madde ortamına, özgürlüğü pahasına dalmadan önce, hiçbir beklenti olmadan sadece işi o olduğu için yapılan; mükafat ve iltifatların hükmü olmadan çalışan kozmik bir yasadır. Tüm varlıklar da kendi anlayışlarına göre katılmak durumundadırlar. Vazife anlayışları bize göre farklı olan varlık tipleri çıkabilir. Anlayışımızın, bilgimizin dışında davranış ortaya koyuyorlar gibi gelebilir.

Ama kim ne yaparsa yapsın, kozmik iyileştirmenin birleştirici bilgiyi uygulamaktan başka bir şey olmadığını; şu an bize vahşet, egoistlik olarak gelen eylemlerin araştırıcı ve yaratıcı enerjinin farklı kullanım biçimlerinden başka bir şey olmadığını; sadece varlıksal ilkelerden, iradelerin çelişmezliği yasasının sınırlarının genişleyeceğini, epröv olasılıklarının artacağını söyleyebiliriz.

Eğer büyük öğretmen Rab kendisinin tüm varlıklarda bilinmesi ile ilgili ipuçları ve izler bıraktı ise bunların en büyüğü vazife yapma sezgisi ile başlar ve onun etrafında şekillenir.

Devreler şeklinde çalışan okulların bitirme dönemlerinde ortaya çıkan ürünler ruhun çeşitli imkanlarıdır. Yeni adına her farklı ortamın kendini geliştireceği, model alacağı bilgiler devre sonlarında elde edilir. Bir okul başka okulların içeriklerini etkiler ve belirler.

Geçmişle geleceğin birleştiği dönem, okulu bitirme zamanlarıdır. Bu aralığı seçen varlıklar bütünsel bilince ait, birleşiklikle ilgili vazifeyi tamamlayıp yeni dönüşüme dahil olurlar. Bu dönemde bilgi ve sevgi enerjisi gerçek değerleri ile deneyimlenir, zaman dediğimiz kavram değişir, planlar ve ilerleme modelleri anlaşılır.

Bilmenin çoğalması, bu niceliksel ve niteliksel artıştan sonra vazife gerçeğinin keşfedilmesi ile taçlanır. İlksel enerjiler yerli yerine oturur, tekrarlar biter, tarihi tarih yapan tekrara, taklitle gerek kalmaz. Her özgün olay kendi gerçeğine dönüşür.

Vazife gerçek ise hizmete ulaşır, yolculuğa ulaşır. Yolda olanların korku ve kaygısı kalmamıştır. Sevgi mutlulukla idrak edilir.

Yeni dünyalar bilgi ile kurulunca vazife gerçekle aydınlanır, ışımaya tüm sisteme yansır. Artık boş sözler, düşünceler biter.

Gerçek söz söylenir. □

Paskalya Adasının Dev Heykelleri

Alain Schifres

“Yedi heykel” Paskalya Adası’nın en tanınmış olanlarındandır. Etnologlar tarafından doğrultulan ve onarılan bu yedi heykel, eskiden adaya dağılmış vaziyette bulunan 350 türbeden birinde, Ahi Akivi’de yer alıyordu. Rano-Raraku Volkanı’ndan (ki burada yapıldılar) on dört tonu bulan ağırlıkları ve beş metre yüksekliklerine rağmen, on iki kilometrelik merkezdeki düzlük boyunca buraya sürüklendiler.

ONA “Dünyanın Göbeği” diyorlar: Bir avuç insan (Pascuanlar), kuşlar, binlerce koyun... Ve heykeller; üç metreden on metreye, beş tondan yirmi tona kadar. Bunların bazıları bazalittan (siyah bir kaya), sayıları belirsiz diğerleri de tüften (volkanik külün katlaşmasından oluşmuş bir cins delikli kaya) yapılmış. Adanın batısında büyük Rano-Raraku Volkan’ı var ve yamacında, bu tuf adı verilen (katlaşmış külden oluşmuş) kayadan yontulmuş birçok heykel... Bazıları görünümü zenginleştirdikleri türbelerin üzerine devrilmiş veya taş ocaklarında terk edilmiş, bazıları da neredeyse bitmek üzere olan, kayadan koparılmamış bir durumda öylece duruyor. Diğerleri de volkanın yamacında dikilmiş ya da hayvanların su içmeye geldikleri gölün üstünde bulunan kraterin içine atılmış bir durumdadır. En heyecan verici olanları da güney kıyısında ya da ortadaki düzlükte bulunan küçük gruplar halinde. Adeta bir gezinti sırasında durup öylece kalmış izlenimi bırakanlar.

Bu heykellerin bazılarının altında dev bir süngertaşı var, bir kısmında ise hiçbir şey... Mağaralarla oyulmuş, geniş taş tarlalarıyla doldurulmuş dev bir kaya, kömürlü bir göl yatağı ve uzakta koyunlarla atların dolandığı yeşermiş tepeler... Tüm bunlar etnolog Alfred Metraux’un bu adada gördükleri...

Aniden Zihinlerde Doğan Dev Bir Soru: Heykelleri Kim Yaptı?

ATEŞLİ bir kaşif olan Francis Maziere bunun dünyanın en romantik muamması olduğunu söylemiş. Günümüzde, adada bin kadar insan yaşıyor. Geçtiğimiz yüzyıla gelinceye kadar da adadaki nüfus hiçbir zaman altı bini geçmiş değil. (Tabi ki beyazlar tarafından getirilen salgın hastalıklar, sürgün edilmeler, katliamlar vs. göz önünde bulundurulduğu halde.) Demek ki bir tarafta genellikle çok ağır ve ihtısamlı 593 heykel, diğer tarafta gayet ufak bir insan topluluğu var. Niçin? Nasıl? Bölge çok sınırlı (118 km) ve dünyanın bir ucunda kaybolmuş, her şeyden tecrit edilmiş bir halde (Tahiti’ye 2.800 mil, Valparaiso’ya 2.600 mil, Galapagos’a 2.000 mil). Doğa tarafından bu

“Yedi heykel”in boylarına bakıldığında, çalışmaların yüzyıllar süresince giderek büyümeye, devleşmeye yönelik bir gelişme gösterdiği anlaşılıyor. Ense kısmının dik oluşu kullanılan metotla açıklanabilir. Volkanın yamacındaki bu heykeltıraşlık, kaya derece derece oyularak gerçekleştiriliyordu, ta ki heykelle ana kütle arasındaki bağ incelik kopma noktasına gelinceye kadar. Sonunda baş heykeltıraş son kesici darbeleri de vurup onu bütünden ayırıyordu.

denli mahrum bırakılmış bir toprak parçası nasıl olur da bu inanılmaz büstleri yapacak kadar aşırı gelişmiş bir medeniyete mekan oluşturur. (Bu heykellere MOAİ adı verilmekte; gözler boş, surat uzun ve asık, dudaklar bükülmüş ve küçümser, hor görür bir ifade yansıtmakta.)

Bu sınırları keşfetmek amacıyla birçok hevesli, hayallerinde derin mağaralarda gizlenmiş hazineleri kurarak buraya geldiler. Hiyeroglifle dolu tabletler misyonerler tarafından yakıldı, bir kısmı da Vatikan’a yollandı. Bu tabletler adanın, ataları devler halkı olan yerlilerine (beyaz, sakallı insanlar) ve değişik bir şekilde gizlenmiş bu dev heykellere aittiler. Bu şaşkıncu efsaneler de bunları aktaran kişilerin soyunun tükenmesiyle birlikte sona erdi vs...

Tüm bunlar muammaları giderek çoğaltıyor. Olan biteni açıkça görebilmek için en iyisi tüm problemleri bir sıralamaya koyalım:

1. Paskalya Adası batık bir kıtadan mı arta kaldı?

BÖYLE BİR HİPOTEZ günümüzde batık terk edilmiştir. Pasifik’te yapılan sondajlarda en ufak bir ize

bile rastlanmamıştır. Paskalya Adası bir kıtada bulunabilen cinsten en ufak bir madene dahi sahip değildir ve tamamen volkanik kökenlidir.

Adadaki bin heykel içinde, büyük çoğunluğu Rano-Raraku volkanının yamacında bulunmaktadır. Aralarında yüz kadarı bayıra dikilmiş, kaldırılıp götürülmeyi bekler vaziyettedir. Diğerleri de kayadan neredeyse sökülmeğe üzeredir. Derken aniden her şey duruyor, heykeltıraşların şarkıları susuyor. Burada günün birinde korkunç bir şeyler geçtiği anlaşılıyor.

2. Bugünkü halk heykelleri yapanların mı, yoksa işgalcilerin mi torunlarıdır?

NAKLEDİLENLERE GÖRE adaya sömürgeci olarak ilk defa Hotumatua geldi (12. yüzyıla doğru). Bu tarihten Pascuan medeniyetinin tamamen yok olduğu 19. yüzyıla kadar adada neler oldu?

Heykeller, hemen hemen aynı stilde yontulmuşlar ve yapılış tarihleri de kolay saptanacak gibi değil. Tuf adı verilen bu kayanın nazik yapısını hesaba katarsak, bu heykellerin binlerce yıl önceye ait olmayıp, daha yeni oldukları sonucuna varırız. Yıpranma seviyeleri bunu gösteriyor. Ayrıca tüm heykellerin de aynı devirde yapılmadığı biliniyor. İlk dönem Moaileri'nin yapımı aniden durmuş (ki bunlar en güzel olanlarıdır). Bu

bize Polinezyalılar tarafından adaya iki ayrı göçün yapıldığını ve bunların muhtemelen birbirini katlettikleri varsayımını getiriyor.

Bu arada birçok bilim adamının da kabul ettiği bir hipotez olarak Pascuan kültürünün gerçek mimarları buraya Polinezyalılardan önce ya da sonra gelmiş olmalıdır. Cevaplanamamış bir sorudur bu.

Adanın güneybatı ucunda iki küçük adacığın

üzerine uçacakmışçasına kuş adamlar (kayalar üzerine resmedilmiş) falezi yer alıyor. Tanrı Make-Make, deniz kuşlarının evi olarak burayı belirlemiştir. Her Temmuz ayında, insanlar yeni yılın sembolü olan "İlk Yumurta"yı ele geçirebilmek amacıyla bu kayalara saklanıp beklerler.

3. Niçin heykellerin büyük bir kısmı devrilmiş ya da kırılmış durumda?

PASCUANLARA göre bu, 1.800 yılları dolaylarında meydana gelmiş olan kabileler arasındaki bir savaşın ürünüdür. Zaten ilk keşiflerin notlarında da heykeller dik olarak tasvir edilmişti. Bu soru cevaplanmış oluyor.

Rano-Raraku volkanının yamacında diğer birçokları gibi bir baş, parazitler ve hava şartlarıyla yıpranmış, delik deşik olmuş, gözleri gökyüzüne dikili vaziyette yatıyor. Bu, birincisine göre daha zorlu geçen ve yarım kalmış olan ikinci döneme ait bir "Moai." Bu da diğer bazıları gibi "Ahu" türbesine götürülmek için herhalde. Adayı paylaşan birçok rakip kabilelerden birinin zaferinin sembolü olarak yer almak üzere.

4. Pascuan kültürünü hangi esasa bağlayabiliriz?

BU KÜLTÜR kendini diliyle, örf ve adetleriyle, heykellerle, yazılı tabletleriyle göstermektedir. Nakledilenlere göre kurucu Hotumatua, Marae-Renga adında bir toprak parçasından gelmiş. Alfred Metraux'a göre bu, Markiz Adaları'ndan başka bir şey değil. Zaten herkesin de gördüğü odur ki Pascuan dili ve adetleri Polinezya'ninkilere çok yakındır.

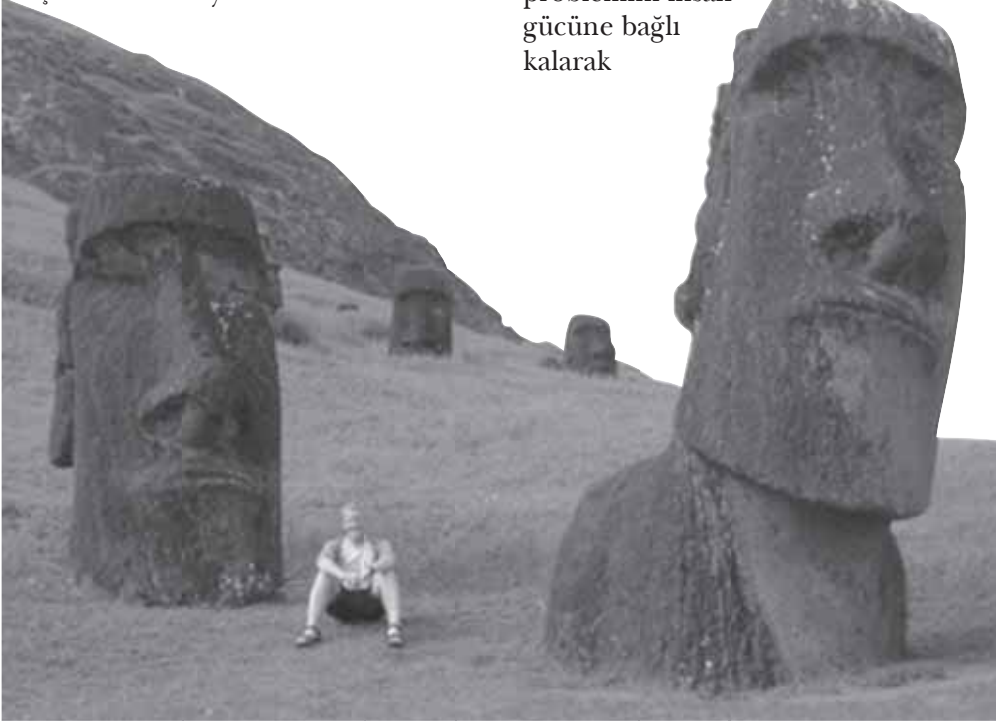
Polinezya'nın tersine, Paskalya Adası'nda tahta yoktu ve taştan heykele dayalı orijinal bir sanat geliştirdi: Tahminlerin tersine, volkanik tuf üzerinde çalışmak tahtadan daha basitti. Hatta çok kolaylıkla dağılabildiği de gerçektir. Buradan, kabileler arasındaki bir rekabetten ötürü bu dev heykellerin yapımına girişilmiş olması ihtimali doğar. Heykellerin birçoğu ailelere ait türbeleri süslemek ve bazı ruhsal maksatlı toplantı yerleri oluşturmak amacıyla yöneliktirler. Boylarının devasa oluşu kabilenin kendini gösterme ve böbürlenme gibi uygulamalarının bir sonucuydu. Bu Metraux'un tezi. Diğerleri ise yerlilerin anlattıkları hikayelere dayanarak daha değişik bir medeniyetin eseri ve henüz bulunmamış olan farklı stilde yapılmış heykellerden söz etmektedirler. Hipotezlerini desteklemek için de rahatsız edici üç soru sormaktadırlar:

- Zaman olmuş, heykeltıraşlar bir seferde onlu gruplar halinde imal etmeye koyulmuşlardır. Bu garip hezeyanın sebebi nedir? Kimse bilmiyor.
- Bazı heykellerin adada ayrı bir yerde bulunmasının sebebi nedir? Asya'dan gelen ve Paskalya Adası'ndan geçerek Peru'ya çıkan tarih öncesi bir medeniyetin bu devasa heykelleri yapanlar olduğunu iddia edenler, ayrı bir yerde bulunanların muhteşem surette inşa edilmiş birtakım yolları birbirinden ayırma fonksiyonu gördüğü hususunda ısrar etmektedirler. Fakat bunun da bir kanıtı yoktur. Zaten zayıf bir ihtimaldir. Bu kadar küçük

bir toprak parçasında bu denli büyük yolların işi ne?

- c) İlk misyonerler hiyeroglif benzer görünümde tabletler buldular. Eski Polinezya yazıyı bilmiyordu ki! Mecar de Hevery, Indus vadisinde bulunmuş olan 2.000 yıllık bir yazı ile tabletlerdeki işaretler arasında sayısız benzerlikler bulmuştur. Metraux ise bunların yazı değil, az ya da çok sembolik maksatlı şekiller olduğunu savunmaktadır. Çözülmemeyen muamma.

hariç). Ağacı olmayan ve insan gücü de sınırlı olan bir adada, bu taştan devler, taş ocaklarından türbelere kadar kilometreler boyunca nasıl taşındı? Ada ile ilgili hikayeler bazı inisiyelerce kullanılan esrarengiz bir çekim gücünün varlığını (elektromanyetik mi?) ortaya çıkarıyor. Ayrıca taşları kaydırmak için ezilmiş patatesten oluşturulmuş yataklardan da söz edilmektedir. Ne büyük bir püre! Metraux bu taşıma problemini insan gücüne bağlı kalarak

Volkanın yamaçlarından düzlüğe açılmak için inen "Moailer" köklü bir efsanenin doğmasına neden oldular. Daha iyi bir açıklama bulunamadığından heykeltıraş yapımının aniden durmasının nedeni şöyle açıklandı: Istakoz ziyafetine çağrılmayan bir kadın büyücü "Moailer"e ve volkana büyük yaptı. Yerlilerin söylediğine göre, üstünde yosun bitmemiş olanları hala canlıymış.

5. Heykeller nasıl yer değiştirdi?

İŞTE, bir büyük soru daha. Heykeller genellikle çok ağır (Eskiden başın üzerinde bulunan, kırmızı taştan, saç topuzu görünümündeki büyük kısım

çözmeye çalışıyor: Birkaç bin kişinin bu koca nesnelere bir seferde taşımış olmalarını bir kenara bırakalım, niçin bu iş düzenlenmiş yollar sayesinde aylar, hatta seneler boyunca yapılmış olmasın?

Paskalya Adası'nda insanı etkileyen diğer bir husus da burada kimsenin soğukkanlılığını koruyamamasıdır.

Bir problemle karşılaşıyoruz: Gerçekten, devasa boyutlarda birtakım heykeller (20 m yükseklik ve 50 ton ağırlığa kadar) var ve dağda yarım bırakılmış durumdadır. Bunlar taşınabilecek gibi değil. Bu noktada yorumlar değişiyor. Bazıları bu durumda adadaki hiçbir şeyin ispatının yapılamayacağını ve burası hakkında hiçbir şey bilinmediğinin kabul edilmesi gerektiğini belirtiyorlar. Rasyonalist olanlar ise aynen Amerika'da dört başkanın kayalara oyulmuş başları örneğinde olduğu gibi adadaki kayanın yamacına yapıldıkları görünüşü savunuyorlar.

Bir taraftan birbiriyle yarışmasına tüm verileri toplamaya çalışıyorlar, diğer taraftan da efsaneleri yok ederek her şeyi izah etme çabasına giriyorlar. Bazen başarılı da oluyorlar ama endişeler ve cevapsız soruların verdiği sıkıntı eninde sonunda yeniden ortaya çıkıyor. En tecrübeli bilim adamları

bile adaya geldiklerinde kendilerini bu sıkıntıların içinde buluveriyorlar ve önyargısız bir halde öylece bakmak durumunda kalıyorlar. Bu sıkıntıyı heykellerin adaya garip biçimde dağıtılmışlığı yaratıyor. Hiçbir düzene bağlı olmaksızın... Bu noktada alınan tesir ve izlenimlerin verdiği bilgiye başvurmak kalıyor: Birbiriyle konuşur gibi duran bir çift, tek başına surat asar bir ifadeyle duran bir diğeri tüm tahayyülleri bulandırıyor. Paskalya Adasının gerçek sırrı, belki de sadece duyular seviyesinde yer almaktadır, kim bilir? □

Çeviren: Haluk Özden.

Kadim Kültler ve Ölüm Sonrası

Roger Woolger

ESKİ ZAMANLARDA hayat, ölüm ve ölüm sonrası öğrenmek için kutsal yerlere gidilirdi. Helenik dünyada, grekoromen dünyada, ki Türkiye de bunun bir parçasıydı, bu kült yerlere, kutsal yerlere gizem okulları adı verilirdi. Demeter kültü vardı, İsis ve Osiris kültü vardı. Bütün Helenik dünya tek büyük bir şey çünkü kültürler seyahat ediyor, geziyor. Ama genellikle dağ, nehir veya yer altında bir mağara gibi, enerjilerin çok olduğu bir yer buluyorlar. Bugün unutulmuş olan kadim düşünce daha fazla, bedenle ilgiliydi ve kendi fiziksel bedenimizle yeryüzünün bedeni arasında benzerlik olduğunu biliyorlardı. Bir mağarada ya da yer altı sularının olduğu yerde ya da okyanusa akan bir nehirde olduğunuzda kozmik annenin enerjilerine sahip olursunuz, biz ondan doğduk ve öldüğümüzde bir sonraki dünyaya gitmek için ona döneceğiz. Dolayısıyla bu kültürlerin

birçoğu insanları ölümün büyük gizemine hazırlardı. Eğer Efes'e veya Mevlana'nın yurdu Konya'ya veya Demeter'in kültü Eleusis'e büyük bir haç yolculuğu yaparsanız kiltte, sembolik rüya formunda ruhun ölümden sonraki yolculuğu size gösterilir. Birçok kültürde, hepsinde değil ama birçok kültürde öldüğünüzde önce yeryüzünün, toprak ananın rahmine geri gitmeniz gerektiği söylenir. Önce beden gömülüyor ama ruh da aşağıya gidiyor ve bir süre sonra bu yer altındaki yerde tekrardan yukarı doğru Bardo seviyesine doğuyor. Kadim dünyada insanlara bu yolcuğun imajı veriliyordu. Bu resim onlara verildiği

anda bunu anlamamış olabilirler ama bir şekilde hatırlıyorlar. Ve bir insan evinden binlerce kilometre ötede de olsa öldüğünde ruh diyor ki, "Şimdi ne yapmam gerektiğini biliyorum: o mağaraya gidip yeniden doğmak için anneye geri dönmeliyim." Dolayısıyla kafası karışık ruhun nasıl yeniden doğacağına dair bir rehber kitabı ya da haritası vardı. Bu gizem okullarını kaybettiğimiz için binlerce ruh etrafta dolaşiyor ve nereye gideceklerini bilmiyorlar. Ve bu birçok enkarnasyon boyunca devam ettiği için bazı enkarnasyonlarımızda bunu hatırlamamıza rağmen birçoğunda unutuyoruz. Dolayısıyla insanlara yukarı gittikleri iyi enkarnasyonlarını hatırlatıyoruz. Genelde bu tip yerlere gitmek ya da onlar hakkında bir şeyler okumak çok faydalı. Çünkü ruhun hatırlamasına yardım ediyor. □

Yazarın atölye çalışmalarından özetleyen:
Neslihan Kosova.

RÖPORTAJ

David Icke'ı Tanımak

Esin Akan

2. Bölüm

Birden, iğne düşse sesi duyulacak kadar büyük bir sessizlik oldu. Davranışları beni değil, kendilerini anlatıyordu. O gece en arkada bir yerlerde, karanlıkta, sürekli olarak konuşan birileri hariç, gerisi saygılı bir şekilde beni dinledi. Bir ara ışıkların yakılmasını istedim. Oradaki gruba bir mikrofon verilmesini ve seyircilerinin önünde, söylemek istedikleri bir şey varsa söylemelerini söyledim. Sanki mikrofon ellerini yakacakmış gibi tutmaktan kaçındılar. Üniversite öğrencilerine yaptığım bu konuşmalar bana, şartlanmış insanların nasıl bir psikoloji içinde olduklarını gösterdi. Başkalarının benim hakkımda olumsuz düşünceleri endişem yavaş yavaş yok olmuştu. Ne ile karşılaşsam karşılaşıyım, artık başkalarının ne düşündüğü umurumda bile değildi. Bu ne büyük bir özgürlüktü böyle? Artık içinde yaşadığım illüzyonu ve bazı kişiler hariç, bütün insanlığın nasıl bir “görünürdeki gerçek”lik oyununa hapsolmuş olduğumu görebiliyordum!

1990'daki ilk medyom iletişimindeki, “Bilgiler aklına konulacak, diğer zamanlarda da bilgiye yönlendirilecek,” sözleri gerçekten de tam bir kehanetti. Takip eden yıllarda, nefes kesen koordinasyonlar veya senkronize ile bilgi aktaran insanlarla karşılaşılıyor, belge ve kitaplara rastlıyor veya sürekli olarak, hayatın doğası ve dünyada neler olup bittiğine dair anlayışımı geliştirecek tecrübeler yaşıyordum. Ayrıca kafamda birdenbire beliren, insanlar ve olaylarla ilgili düşünceler, daha sonra araştırmalarımın doğru olduğunu gösterdi. Senkronize bir biçimde içgüdüsel olarak yöneltiyordum. Bu olmasa, o kadar çok bilgi ve bağlantıyı yapmam mümkün olamazdı. İnsanların beyinlerinin/akıllarının açılmasını isteyen bir güç var, bu kesin. Bu gücün benim de aklıma/beynime açtığı kesin, dolayısıyla keşfettiklerimi duymak isteyen herkese aktarıyorum.

İlk başlarda medyom aracılığı ile bana şöyle söylenmişti: “Bilgi edinmek için çırpınmaya gerek yok. Yol önceden çizildi. Sadece delilleri izle. Biz sana yolu göstereceğiz. Sen hayata gelmeden çok önce her şey organize edildi.”

Tabi ki hiç kolay olmuyor. Çok büyük bir iş, dolayısıyla bazen bu kadar bilgiyi bir araya getirip birleştirmek için günlerce adeta transa giriyor, günün

sonunda, “Neredeyim? Ben kimim?” diyecek hale geliyorum. Binlerce yıldır saklanmış sır perdesini aralamayı mümkün kılan o rehber güç. Benim yapmam gereken ise içgüdüümü izlemek. Eğer dinlemeye hazırsak, “Bilinç” hepimizle konuşuyor. İçgüdüüm oraya gitmemi, bir şey yapmamı veya birisi ile görüşmemi söylüyorsa bunu yapıyorum. Mantiğimin nedenleri sorgulamasına fırsat vermeden sadece yapıyorum. Geriye baktığım zaman, hatta o anda bile yapmam için iyi bir neden olduğunu görüyorum. Ancak bazen bu senkronizenin olumsuz olduğu zamanlar da var, bunu daha sonraki sayfalarda açıklayacağım. Yani ille de “olmalıydı” diye bir şey de yok.

“Turkuvaz dönemim”den hemen sonra, benimle dalga geçmeye gelen izleyici kitlesi değişti ve “bilgi,” ayrıntıları ile açıklandığı zaman güliünecek hiçbir şey olmadığı anlaşıldı. Sonraki yıllarda, bildiklerimi küçük soğuk salonlarda, bir avuç insana anlattım ve çoğu bittiğinde eskisinden daha da fakirdim. İzleyiciden kazanılan para, organizasyonu ancak karşılıyordu. Oysa bazı kişiler bu işi “para” için yaptığını söylüyorlardı. Sürdürme konusunda çok tereddüt ettiğimi itiraf etmeliyim. Bazen her şey çok gereksiz gibi görünüyordu, ama içimdeki ses beni hiç bırakmadı ve hep her şeyin çok iyi olacağını söyledi. 1990'lı yıllarda hiç, ya da çok az para kazandığım sıralarda bile kırk ülkeye gittim. Bu sayede, dünyanın manipülasyonunun arkasındaki kişiler ve yöntemlerle ilgili müthiş bir arşivim oldu. Global komplonun, medyanın ifade ettiği gibi, sadece teori olmadığını görmeye başladım. Böylece bir dizi kitabım oluştu.

Özellikle 1999'da çıkan En büyük Sır adlı kitabım ve ardından 11 Eylül saldırısı ile iletmekte olduğum bilgiler çok ilgi çekmeye başladı. Milyonlarca kişi,

www.davidicke.com'daki web sitemi ziyaret ediyor, dünyanın çeşitli ülkelerindeki konferanslarım, gittikçe artan sayıda dinleyici katılıyor. Şikago'da sekiz kişiye konuşma yaptığım veya sırf kendi kendime konuşmamak için organizasyonu iptal ettiğim günlerin üzerinden çok zaman geçti. Uyanan insanların sayısı iyice çoğaldı, bunu benim çalışmalarım gösterilen ilgiden anlıyorum. 1990'da bana söylenen ilk şeylerden birisi, yani “gerçek titreşimlerin” konusu insanlığın uyanışı idi. Şimdi, bunun her geçen gün daha arttığını görüyorum. Hepimizin bildiği, ama unutmamız için manipüle edilmiş olduğumuz “Gerçek”e uyanıyoruz. Umarım benim geçirdiğim deneyim insanların kendilerini bulmalarına yardımcı olur. Bunu herkes yapabilir. Bunun için “özel” olmamız gerekmiyor, çünkü zaten “özel”iz, sadece bunu anlamamız gerekiyor. “Akıl”ın egemenliğindeki “bilinç”e bağlanmanız için alay edilmekten, lanetlenmekten korkmayın. İçgüdüünüz ne diyorsa onu dinleyin, çünkü “bilinç”iniz konuşuyor, yani “Sessiz Ses.” Onu izleyin ve macera başlasın...

David'i tanıma şansına ermiş olan benim “bilinç”ime kavuşma maceram ise şöyle başladı:

Oldukça mütevazı bir spiritüel geçmişim, kendi kendime edinmiş olduğum bir misyonum, bir idealim vardı. Dünyayı kana boğmuş olan II. Dünya Savaşı'nın “neden”lerini, “niçin”lerini araştırıyor, böyle bir felaketin ardından barışın değerini vurgulamak ve Türk okuyucusuna bu konuda mümkün olduğu kadar çok bilgi aktarmak amacıyla kitaplar yazıyordum.

Ailevi bir sağlık sorunu nedeniyle yurt dışında kaldığım dört yıl boyunca da bu çalışmalarımı sürdürmüş, bu süreçte Reiki'den daha üst derecede bir enerji sistemine geçmiş, yoğun bir şekilde kendimi geliştirmeye çalışıyor, sürekli olarak araştırmalar yapıyordum.

“İnternet” denen dipsiz kuyuda araştırmalara daldığım günlerden bir gün, History Channel'da David Icke'a rastladım. (Bu oldukça önemli bir nokta, çünkü o sırada Türkiye'de Youtube kapalıydı ve ben Türkiye'de olsaydım bu konudan hiç haberim olmayacaktı. Neyse ki artık bunların tesadüften öte bir şeyler olduğunu öğrenmiş bulunuyorum). Söylediği şeyler çok ilgimi çekmişti, çünkü anlattıkları hem eğitimini almış olduğum enerji sistemi ile çok örtüşüyor, hem de II. Dünya Savaşı ile ilgili konularda çok farklı noktalara götürüyordu. Bunun üzerine, bu kez de onu araştırmaya başladım. Yirmi yıldır, Afrika'dan Japonya'ya, Güney Amerika'dan Doğu Avrupa'ya dünyanın en az elli ülkesini gezerek araştırmalar yapıyor ve her biri 400-500 sayfalık kitaplar yazıyordu. Bu bilgilerin ona aktığı kesindi. İnternet'te PDF kitapları, Youtube'da videoları vardı ve bütün bu bilgilerin, mümkün olduğu kadar çok kişiye ulaşması için

durup dinlenmeden çalışıyordu. İşin en ilginç yanı ise, hiç de büyük paralar kazanma derdinde değildi. Peki, bu adamdaki kendini paralarcasına aktarmaya çalıştığı “bilgi” neydi, neler anlatıyordu?

Videolarını önce üçer beşer, sonra onlarca kere izledim; notlarını, kitaplarını edindim, çapraz araştırmalara başladım. İnternet'te bu konuda araştırmalar yapan bütün kaynaklara girdim. David Icke'in olağanüstü, “noktaları birleştirme” özelliği ile verdiği bilgileri okudukça sonunda, II. Dünya Savaşı'nın öneminin çok daha korkunç boyutlarda olduğunu gördüm. Aslında amacım II. Dünya Savaşı'nı politik değil, insani açıdan ele almaktı. Sıradan askerlerin ve insanların çektiği acıları vurgularken, tarihi bilgilerin de daha “akılda kalıcı” olmasını sağlamaya çalışıyordum. Ancak derinine indikçe birçok gerçeğin rahatsız edici boyutta saklandığı ortaya çıkıyordu. Çoğumuz, zaten senaryoları biliyorduk, ama dünyanın sürekli olarak tekrarlanan kısır bir döngünün içinde yuvarlanıp durduğunu fark etmememiz için beyinlerimizin baskılanmış olduğunu, -kendi adıma konuşuyorum- ben bilmiyordum.

Bu alandaki araştırmacılar sanki konuları ayrı ayrı paylaşmış, tek bir konuyu daha ayrıntılı bir şekilde ele alıyordu, dolayısıyla bilgiler son derece dağınık bir durumdaydı. Okuduklarım beni her an biraz daha şaşırtıyor, inanılmaz sayıda veya yoğunluktaki tarihi ve bilimsel bilgi beynimi dumura uğrattıyor, aradaki bağlantıları kurmakta çok zorlanıyordum.

Oysa bütün bu karmaşanın arasında, çok büyük zorluklarla karşılaşmasına

rağmen bu işi yıllardır yılmadan yapan birisi vardı. Bütün noktaları o kadar güzel bir şekilde birleştiriyordu ki kulağımı uzun yoldan göstereceğim yerde bana, en anlaşılacak şekilde önüme gelen bu bilgileri sindirmek kalıyordu... Üstelik de bunu yaparken asla empoze etmiyor, kendisinden kaynaklanan çok özel bilgilerin yanı sıra genellikle zaten herkesin rahatlıkla ulaşabileceği tarihi bilgileri sunup aralarındaki bağlantıları kuruyor, ama en küçük bir şekilde kendisine inanılıp

inanılmayacağı kaygısı da duymuyordu, çünkü önemli olan “bilgi” idi ve o da bunu duymak ya da bilmek isteyenlere “aktarma görevi”ni üstlenmişti.

Çok iyi biliyorum ki David Icke'a ulaşmış olmak da, benim gelişimimin bir gereği idi. Gerçekten de bütün hayatım değişti. Hem ona büyük bir gönül borcu hissediyordum, hem de benim gibi herkesin onu tanımasını, bu bilgilerin herkese ulaşması gerektiğini düşünüyordum. Bunun üzerine, geçen yıl basılmış ve en az on dile çevrilmiş olan yaklaşık 700 sayfalık, *İnsanoğlu, Dizlerinin Üzerinden*

Kalk, Aslan Artık Uyumuyor adlı kitabını Türkçe'ye çevirmeye karar verdim ve onun akıcı ve esprili anlatımını dilimize aynen aktarmaya çalıştım. Umarım bunu becerebilmişimdir.

Geçtiğimiz Nisan ayında Almanya'daki konferansına gittiğim zaman görüşüp sohbet ettik. Daha önce kısa bir süre için ülkemize bir kez gelmişti, tabii ki yine davet ettim, ancak zaten biliyordum, dünya turu programı çok yoğun, üstelik de yaz boyunca yeni kitabı üzerinde çalışacaktı.

Ve en ilginç, önceleri ne olduğunu adlandıramadığım, ama hayatımı büyük çapta etkileyen bir şey oldu. O sırada bu konuda hiç konuşmamış olmamıza rağmen ondan hala nasıl olduğunu açıklayamadığım bir şekilde, olağanüstü bir enerji aldım. Bu, karşısındakinin karizmatik kişiliğinden etkilenmiş birinin yaşadığı türden bir enerji alışı değildi. Sanki bir pompa çalışıyor, beynim, kulaklarım ve enseme enerji hortumlanıyordu. Birkaç ay neler olduğunu anlayamadım, ama yavaş yavaş, daha üst bir spiritüel aşamaya

uyumlanmış olduğumu düşünmeye başladım, çünkü yakın çevremdekilerin de net bir şekilde gözlemlediği üzere çok büyük değişiklikler yaşıyordum. “Uyanmış”ım! Sonunda hepsinin açıklamasını, yine onun kitabında buldum. Kendisine gelmiş olan mesajlar arasında şu da vardı:

O, karşılaştığı kişilerde, “bilgi”nin yüzeye çıkmasına yardımcı olan düşünce veya enerjinin pekiştiricisi olacak...

Oğrendiklerimi paylaştıkça her şeyin pozitif dönüşmesi beni yanıltan bir hayal değildi, çünkü yakın çevremdeki henüz uyanmamış kişiler bile buna tanık oluyorlardı. O halde yanlış yolda değildim. David Icke ile ilgili çalışmalarımı sürdürdükçe, önüme yollar açılıyor, benim gibi düşünen ve hisseden kişilerle karşılaşıyordum. Bu tıpkı, David’in kitaplarında ve konuşmalarında sözünü etmiş olduğu şeydi. Belki bütün bunları onun gibi olan başkaları da söylüyordu, ama benim rehberim o olmuştu.

David Icke’in bütün bir ülke halkının alaylarına maruz kaldığı çileli günlerinde hiç taviz vermeden yoluna devam etmesini sağlayan güç, uyanışının ilk dönemlerinde medyumun aktarmış olduğu şu sözlerle sağlanmıştı:

“Sonsuz Sevgi” her zaman alıcıya almak istediğini vermeyebilir, ama verdiği mutlaka o kişi için en hayırlı olanıdır. Bu nedenle sevsen de sevmesen de aldığın her şeyi kabullen. Hoşlanmadığın ne ise üstüne git ve neden gerekli olduğunu gör. O zaman kabullenmek çok daha kolay olur.

Bu sözler bile o kadar çok problemi çözmemi sağladı ki...

Şu anda bu dergide bu satırları okuyor olmanız bile bunun büyük bir kanıtı. İki yıldır, Türk okuyucusuna

David Icke’in verdiği bilgileri sunmanın yollarını arıyordum. Şimdi büyük bir mutlulukla bu yolun açılmış olduğunu görüyorum.

David Icke altmış yaşında, üç çocuğu var. Geçen yıl Mayıs ayında Londra’da vereceği konferansın biletleri altı ay önceden tükendi. Bu yıl Eylül ve Ekim ayları boyunca Avustralya’nın beş ayrı şehrinde verdiği sekiz-dokuz saat süren konferanslardan sonra, Kasım ve Aralık’ta ABD ve Avrupa’da konuştu, 2012 yılının Mart ayında da Hawai’de olacak. Şimdi ise, gelecek yıl 27 Ekim 2012’de, Londra’daki 12.000 kişilik ünlü Wembley Arena’da vereceği konferansın biletleri satışa çıktı.

Araştırdığım kaynaklar arasında, “Gerçek”e en cesur şekilde yaklaşan bilgilerin David Icke’a ait olduğunu, en yakın örnek olarak, kendi hayatımı bile değiştirdiğini gördüğüm için onun verdiği bilgilerin ülkemdeki insanlara da aktarılması gerektiğini düşündüm, buna bütün kalbimle inandım ve kendimi bu çalışmalara adadım. İnternet’te ve basındaki bazı kaynaklar, spiritüel gelişmeleri hala safsata olarak değerlendirdikleri için ortalıkta David Icke’in bir “deli” ya da “sahtekar” olduğu iddiaları da dolaşüyor. Aslında delilik ve sahtekarlık çok göreceli bir kavram. Eğer günlük basında sunulan nice şahsiyet için “akıllı” veya “dürüst” diyebiliyorsak, büyük bir açık yüreklilikle, hayatımda hiç bu kadar “deli” olmadığımı söyleyebilirim ve bundan da hiç rahatsızlık duymam.

Yakın bir gelecekte, kitabının çevirisini bitirip basılmasını, onun Türkiye’ye gelip, bütün bu bilgileri ve olağanüstü “Sevgi Işığı”nı herkese aktarmasını sağlamak için bütün gücümle çalışıyorum. □

Kızılderililerde Kuş Tüyü Şifası

ŞİFA MALZEMESİ olarak kullanılan doğal maddeler, tıpkı kutsal çubuk gibi, içerdikleri özel ruhsal niteliklere göre seçilir. Örneğin, bir kuş tüyü kuşun hava akımındaki küçük farklılıkları kolayca seçebilmesine yarayan bir duyarga gibidir. Buna benzer şekilde, bir Şifacı Şaman da iyileştirme törenlerinde tüyleri kullanırken enerjiyi hissedip, yönlendirebilir. Tüylerin hava ve rüzgarla bağları olduğundan ve kuşların uçmasını sağladığından ötürü bunlar kutsamaların ve duaların ta Yüce Ruh’a kadar taşınmasında da kullanılır.

Popüler imgelemede, hiçbir hayvan tılsımı Kızılderili kültürüyle kuş tüyü kadar bağıntılı değildir. Tüylü başlıklarıyla yaşlılar ya da başında tek bir tüy taşıyan bir savaşçı, dünya kültürünün arşetipik imgeleri olmuşlardır. Ancak bu tüylerin birer süs olmaktan öte anlamları vardır. Tek tek veya toplu olarak kullanılan tüyler fiziksel ya da ruhsal bazı başarıların belirtisidirler. Bu özellikle kartal tüyleri için geçerlidir. Kartal Kızılderili geleneklerinde kuşların en asili ve ruhsalı olarak kabul edilirdi ve kartal tüyleri Kızılderililerin dans kostümlerinde başlık olarak kullanılırdı. Kullanıcı kendisini böyle büyük bir kuşla özdeşleştirdiğinde, en yüksek ruhsal güçle de özdeşleştirmiş olurdu.

Tüyler büyüklü koruyucular gibi iş gören fetişleri ve kalkanları süslemekte kullanılırdı. Çağdaş bir Crow Şifacı Şamanı olan Thomas Yellowtail (Sarıkuyruk) büyüklü bir tüyle Vietnam’a savaşa giden genç bir Crow Savaşçısı için şöyle der: "Tıpkı eski günlerde savaşçıların savaşıırken taşıdıkları şifa gibi..." Genç adam yoldaşları öldürülmesine rağmen hiç yara almadan kurtulmuştu!

Dört Yönün Şifa Tüyleri (Kartal Tüyü, Baykuş Tüyü, Kuzgun Tüyü, Şahin Tüyü)

BİR TÜY içerdiği büyüsel özelliklere bağlı olarak belirli bir amaç için seçilir. Bu da tüyün alındığı kuşun ruhsal özelliklerine bağlıdır. Terleme Kulübesinde kartal tüyü doğuya, baykuş tüyü güneye, kuzgun tüyü batıya, şahin tüyü de kuzeye olmak üzere, dört ayrı kuştan alınan dört tüy dört yöne doğru yerleştirilir. Bu tüyler Terleme Kulübesinin arınma ve dua için güçlü bir yer olmasına yardım etmek üzere, titizlikle orkestra edilmiş bir enerji simyası yaratarak, dört yönün sembolik özellikleriyle tınlar.

Kartal Tüyü

KARTAL GÖZLERİ çok keskin ve çok yükseklerde uçabilen bir kuştur. Bu nedenlerden dolayı, dualar onunla **Yüce Ruh'a kadar taşınabilir**. Şifacı Şamanların, şeflerin, savaşçıların bir onur madalyası gibi taktıkları kartal tüyleri Kızılderili kültürünün en bilinen işaretidir. Doğu'nun Ruhsal Koruyucusu olan Wabun, altın kartalla temsil edilir. Onun altından tüyleri **gün doğumunun ışıklarını ve her günün yeni bir başlangıç olduğunu söyleyen bilgeliği temsil eder**.

Baykuş Tüyü

BAZILARININ “Ölüm Belirtisi” diye korktukları baykuş **bilgelik, algı ayırt etme ve hileyi anlama**

özelliklerinin öğreticisi olarak düşünülür. Baykuşlar güçlü birer düşgörü getiricisidirler. Tüyleri başka kuşların tüyleriyle karışmamalı ve sorumsuzca kullanılmamalıdır çünkü şifaları çok güçlüdür. Kırmızı bir beze sarılan baykuş tüyü şifasının, böylece diğer enerjilerden uzak tutulacağından ve etkisini koruyacağından söz edilir. Bazı Kızılderililer baykuş tüyüne dokunmazlar. Kadim dişil gizemlerle ilişkili olduğundan, şifasının çoğu gizlidir. Eğer yanıt istiyorsanız, baykuş tüyünün kullanıldığı törenlere katılın ama alacağınız yanıtlar yüzünden değişmeye de kendinizi hazırlayın. Baykuş paradoks ve gizini; yaşam ve ölümün, dinlenmenin, dişiliğin, karanlığın ve bilinmeyenin öğretmenidir.

Kuzgun Tüyleri

HEMEN hemen bütün Kızılderili halklarının kara tüylü kuzgun hakkında efsaneleri vardır. Bu öykülerin çoğunda kuzgun, başlangıçta beyaz tüylüdür ancak ceza ya da tehlikelerin sonucunda rengi değişir. Birçok öyküde, kuzgun insanoğluna bir biçimde yardım etmekten renk değiştirmesiyle resmedilir. Bazıları için uğur, bazıları için uğursuzluktur. Bazıları onları kara yağmur bulutlarının getiricisi olarak anarken, bazıları ise onları bu bulutları uzak tutmaktan sorumlu tutar. Doğa ile insan arasındaki **“dengenin kuşu”** olarak düşünülür. Tüyleri doğal dünya ile daha bütünsel bir ilişki kurmayı başarmak için kullanılabilir

Şahin Tüyü

KARTAL gibi, şahin de uzakları görebilme ve yükseklerde uçabilme yeteneğiyle bilinir. Bu nedenle “Ruhun Habercisi” olarak adlandırılır.

Kızılderililer için kırmızı kuyruklu şahin özel bir önem taşır. Pueblolar onlara “Kırmızı Kartallar” derler. Tüyleri, aynen kartalda olduğu gibi, iyileştirme törenlerinde kullanılır. Güneybatı Amerika halkları şahin

tüylerini yağmur getirmek için kullanırlar. Şahin şifası uyumu, açık görüşlülüğü, uzak görüşü, liderliği, temkini ve iyimserliği öğretir.

Diğer Tüylerin Ruhsal Özellikleri

AY İLE ÖZDEŞLEŞTİRİLEN **dalgıç kuşunun** tüyleri yaratıcılık ve delilik getirebilir. Dalgıç kuşları sadece bir mevsimlik çiftleşme için değil de, ömür boyu bir arada olduklarından dolayı sadakatın de sembolüdürler.

Tepele akbaba çöpçü olarak anılır. Akbaba tüyleri, negatif enerjileri atmak için kullanılabilir.

Kar kazı tüyü denge ve birlik getirebilir.

Karga tüyü büyümlü güçlere danışmak içindir.

Kuğu tüyü süptil dişil enerjileri getirir.

Papağan tüyü canlı renkleriyle eğlenceyi ve harikaları getiricidir.

Hindi bazen “Yer Kartalı” ve “Hediye Dağıtıcı” olarak adlandırılır. Kartalın ruhsal düzeyde sağladığını o da fiziksel düzeyde sağlar. Hindi tüyleri bolluğu artırmak için kullanılabilir.

Bir iyileştirme kuşu olan **küçük Arıkuşu**, berraklığı ve “bir şeylerin kalbine girmeyi” temsil eder. Onun tüyleri eski yaraları temizlemek ve eski sorunlara yeni çözümler getirmek için kullanılabilir. O, insanlar arasındaki bir yarayı kapatabilir. O bir cesaret ve azim öğretmenidir.

Ağaçkakan bir davulcudur. Böcekleri dışarı çıkarmak için ölü ağaç dalları üzerinde davul çalar. Onun kan kırmızısı tüyleri Savaş Ruhlarıyla özdeşir. Dua sopaları üstüne takılmış

kırmızı tüyler insan ya da ruhsal düşmana karşı savaş adağı gibi düşünülür. Ağaçkakan müzik, eğlence, beslenme, cesaret ve koruma öğretir...

Çalışma: Tüyler Şifa Malzemesi Olarak Nasıl Kullanılır?

KIZILDERİLİ OLMAYAN İNSANLARIN kendilerini tüylerle donatmaları genelde hoş görülmez. Ama isteyen herkes tüyleri günlük yaşamda değişik şekillerde kullanarak etkilerini görebilir.

Bir doğan ya da şahin tüyü arabanın güneşliğine konulduğunda görüş gücünü artırır ve koruma sağlar. Şapkadaki ya da küpedeki tüy ruhsal bir niyetle kullanıldığında, kozmetik amaçlı olmaktan çıkar. Belirli tüyleri kullanıp onlara odaklanarak belirli düşüncelere dalmak iyi sonuçlar doğurabilir. Örneğin, eğer **ruhsal içgörüyeye ihtiyacınız varsa kartal tüyüne odaklanarak meditasyon yapabilirsiniz**. Eğer daha pratik bir yardıma ihtiyacınız varsa, hindi tüyü taşıyabilirsiniz. Şimdi gelin, tüy şifasının en basit uygulamalarını görelim.

Bir “Şifa Tüyü” Bulmak

ELBETTE, siz Kaplumbağa Adası İnsanlarının geleneksel olarak kullandıkları türden egzotik kuş tüyleri bulamazsınız ama bu engeli bir fırsata dönüştürmek hiç de zor değildir. Kendi yörenizdeki kuşları öğrenin. Belki bir süre sonra, belirli

bir kuşun şarkısını duyacaksınız ya da çok ilginizi çeken bir kuş tüyü bulacaksınız. Belki rüyanızda bir kuş göreceksiniz, belki de yolda ya da ormanda ölü bir kuş bulacaksınız. Bu tüy size hangi yolla gelirse gelsin, onu hafifçe suyla yıkayınız. Kuş tüyleri yağsız olduğu için zor bozulurlar. Eğer bu tüy ikiye ayrılmışsa, küçük bir tüy bulup ona yapıştırın. Bu onun gücünü her zaman koruyacaktır, aksi takdirde gücü dağılacaktır.

Sadece yukarıda adları anılanların değil, bütün kuşların kendilerine özgü şifa güçleri vardır. Mutlaka sizin bölgenizde de bunları ifade eden eski gelenekler, inanışlar vardır.

Bir “Rüya Bohçası” Bağlama

“**R**üya Bohçası” rüya görmeye yardımcıdır. Bir ip veya cisimle bir araya getirilen çeşitli tüyler bir bezin içine konur ve uyurken

başucuna yerleştirilir. Gece kuşu olan baykuşun düş alemiyle bağlantısı vardır, dolayısıyla onların tüyleri rüya bohçasında sık sık kullanılır. “Ruhun Habercisi” olan şahinin tüyleri de bu amaçla kullanılabilir. Rüya Bohçası, ihtiyacı olan şifayı insana çekebilene bir çeşit ruhsal mknatıs haline gelebilir. Başınızın üstünde rüya bohçasıyla uyurken gördüğünüz düşleri bir deftere kaydetmek yararlı olabilir.

Dream Catcher (Rüya Yakalayıcı)

RÜYALARI YAKALAYAN eskiler -büyük kutsal gücü ellerinde tutar ve geceleri uçar- uyuyanlara gelmeden önce uyuyanları güvende kılmak için özel bir ağ yarattı. -Bir rüya yakalayıcı uyudukları yerin üzerine asmaları için rüyalar ağ patikalarında yol aldığındakötü rüyalar yollarını kaybetti ve ağlara takıldı, günün ilk ışıklarıyla yok oldu, iyi rüyalar yollarını bildikleri için merkezden geçti, uyuyanlara doğru güvenli bir şekilde yönlendirildi.

Kızılderili inançlarına göre, Kızılderililer rüya yakalayıcıları yeni doğan bebeklerin başucuna koyarlarmış. Rüya yakalayıcının orta kısmındaki örümcek ağı şeklindeki bölge kötü rüyaların geçmesini engellemiş ve bebeğin kötü rüya görmesi engellenirmiş.

Rüya Yakalayıcıların çeşitleri vardır. Bunlardan en yaygın olanı duvarlara asılan içi örümcek ağı şeklinde ve kenarlarından tüy sarkan olanlarıdır. Günümüzde ise Kızılderili rüya yakalayıcılarından kolye ve küpeler yapılmaktadır. □

Okültizm

Haluk Özden

OKÜLTİZM kelimesinin Türkçe karşılığı “gizli bilim, gizlilik” olarak ifade edilmektedir. Gizli bilimler denilince, eski geleneğin devamını sağlayan ezoterik (batını) doktrin anlaşılmaktadır. Ezoterik, batını kelimesi “yalnızca bağlı olanlar tarafından anlaşılabilir” şeklinde ele alınmalıdır. Örneğin, bir mezhep, bir tarikat bütün bildiklerini herkese açıklamıyorsa ezoteriktir. Bu gizli tutulan şeylerin açıklandığı kimselere de inisiye (başlayan, isteyen anlamında, mürit) derler. Aynı bilimlerde bu sırlara da “arkan” adı verilmektedir.

Okültizm konularını sizlere sunarken yararlandığımız başlıca kaynak, okültizmin Balzac’ı olarak da nitelenen büyük araştırmacı, Fransız okültisti Papus’tür (Dr. Gérard Encausse). Kendisi 1865-1916 yılları arasında yaşamış olup bu konuda insanlığa çok yararlı pek çok eser bırakmıştır.

Okültizmi daha iyi anlayabilmemiz için onun nasıl oluştuğunu bilmemizde yarar vardır. Geçmiş zamanların büyük düşünürleri, fikirlerini mükemmelleştirmek amacıyla, dünyamızda doğmuş büyük medeniyetlerden ve özellikle de Eski Mısır gizemlerinden büyük ölçüde yararlanmışlardır. Bu antik çağ uygarlıklarında bilim başlıca iki ana kısma ayrılırdı:

1. Fiillere dayanan MADDESEL kısım.
2. İkelere dayanan FİKRİ kısım.

Bu ikisi arasında, birinden diğerine geçiş mahiyetinde SAYISAL bir kısım vardır ki bu da “Kanunlar”a dayanır.

***

Görülüyor ki her bilimin fizik bir kısmı, metafizik bir kısmı ve matematik bir kısmı vardı. Metafizik kısım olmadan bilim, ölü şeylerin sayılması olurdu. Metafizik tüm bilimlerin yaşayan ruhuydu. Buna karşılık fizik kısım da olmasaydı, bu kez fikri kısım sadece hayali bir safhada kalır, dünya gereklerine uygun bir bilgi haline gelemezdi.

Bu üç unsura da sahip olan bilim gerçek bilimdi. Buna EKSİKSİZ BİLİM, TAM BİLİM denirdi. Tez (fizik), antitez (metafizik) ve sentez (matematik) bu TAM BİLİM’i meydana getiren üç ana unsurdu.

Fizik ve metafizik akımların kullanılması, ancak sentez ile mümkün olabilmekte ve bu da uzun ve zorlu bir çalışmayı gerektirmekteydi. Mabetlerdeki gizli mistik çalışmalar sayesinde elde edilebilen bir beyin dinamizmi bu çalışmalar için zorunluydu.

Çok sonraları barbarların istilasını takip eden devirlerde, Batı dünyasının Orta Çağ gizemciliği boyunca süregelen ağır tempolu zihinsel gelişimi en sonunda, selameti bu her problemi üç cepheden de inceleyen eski sentezlere başvurmakta buldu. İstanbul’un Osmanlıların eline geçmesi bu çağı kapadı. Araplar da Batı alemine yayılmaya başladılar.

15. ve 16. yüzyıllarda bir kısım bilim merkezleri ve okullar çalışmalarını fizik tarafına eğilim gösterdiler. Çünkü bu onlara hem daha kullanışlı geliyor hem

Okült bilimler “pozitif” olarak adlandırılan tüm bilimlerin gerçek ilkelerini ve bütün felsefesini kendinde saklamaktadır.

de daha az yorucu ve kısa bir çalışma gerektiriyordu. Böylece, insanlığa ait bilimlerin tüm kollarında ayrılıklar baş gösterdi. Fikri kısım teolojik öğretim merkezlerine çekilirken, maddesel kısım da tıp üniversitelerinin ve sanat hocalarının malı oldu.

Zamanla gerçek çalışmaların ve yüksek bilgilerin tümü OKÜLT BİLİMLER adı altında karanlığa itildi. Okült bilimler “pozitif” olarak adlandırılan tüm bilimlerin gerçek ilkelerini ve bütün felsefesini kendinde saklamaktadır. Ve ne zaman ki bu sözü geçen bilimler -ki aslında gerçek bilimin kırıntılarıdır- kendilerini

PPAPUS (Dr. Gérard Encausse) 13 Temmuz 1865’te La Coruna’da (İspanya) doğdu. Babası Fransız, annesi Valladolid yerli halkında bir İspanyoldu. 1869’da ailesiyle birlikte Paris’e yerleşti. Henüz genç bir tıp öğrencisiyken hermetik bilimlere merak sardı. Okültizm konusunda dergiler yayınladı, topluluklar kurdu, konferanslar verdi. Yazılarında “Papus” takma adını kullandı. Bunu Apallionius’un Nuctéméron adlı eserinden almıştı. Üstadı Philippe adında bir kişiydi. Çalışmaları çok yoğundu ve tam dikkatli bir şekilde oluşturuyordu. Birinci Dünya Savaşı’nda cephede doktor olarak görev yaparken yakalandığı verem hastalığı onu 1916 yılında bedenli yaşamından ayırdı.

bütünlemek ihtiyacı duyacaklar, o zaman kendi esaslarını okültizmde aramak zorunda kalacaklardır.

Bilimlerin iki bölümü arasındaki bu ayrılık toplumlarca da benimsendikten sonra, resmi öğretinin yanı sıra daima bir gizli öğreti de nesilden nesile, inisiye toplulukları tarafından aktarıldı. Bu gizli öğretinin gayretleri eski TAM BİLİM'in yeniden inşa edilmesi yönündeydi ki bu da "sentez"den kaynaklanıyordu.

Okültizm pozitif bilimlerin yerini alıcı değil, onları tamamlayıcıdır. Büyük sayıda fenomenin teorisi ve pratiğine sahiptir ki bunlardan günümüzde yalnızca manyetizm ve spiritizmi görmekteyiz. Oysaki bu araştırmalar çok daha geniştir: Nekromansi (ruhlara danışarak gelecek hakkında insanın kaderini öğrenme), Kabala (Yahudi mistisizmi), maji (büyü-sihir), alşimi (simya bilimi), astroloji (yıldız bilimi) bu çalışmaların başlıcalarıdır.

Mabetlerin en gizli bölümlerinde saklı tutulan bu "sentez," bilimlerin açığa vurulmayan gerçeklerini kendi bünyesinde bulunduruyor ve ilkeleri saklamaya yarayan işaretler ve hiyeroglifler kullanıyordu. Bu da OKÜLT BİLİMİ adını almaktadır.

Okült çalışmalarda eski geleneklerin öğrenilmesi ve öğretilmesi esastır. Bu gelenek ve bilgiler başlıca üç esasa dayanmaktadır:

1. Tek Tanrı fikri.
2. Tekrardoğuş.
3. Tekamül.

Bu esaslar üzerine inşa edilmiş inceleme ve araştırma konuları şöyle sıralanabilir:

Ölüm ötesinde ve berisinde ne vardır?

Nereden gelip, nereye gidiyoruz?

Şu dünyadaki hayat tarzımız ne olmalıdır?

Bunun için makul bir ölçü var mıdır?

Kendi kendimizi ıslah edebilir miyiz?

Doğa kuvvetlerinden yararlanmayı nasıl başarırız?

Ölüm ötesi alemlerin yasaları nelerdir?

***

OKÜLTİZM bu soruların en doğru ve kesin cevabını verdiğini asla iddia etmez. Bu bir çalışma aracıdır, bir inceleme aracıdır ve eğer bir öğretmen öğrencilerine mutlak gerçeği yakaladıklarını söylüyorsa, bu sadece ve sadece kibir ürünü boş bir aldanmadan ibarettir. Okültizm, genelde içimizde doğan bazı soruların çözümünü gösterir. Bu soruların neler olduğunu yukarıda görmüştük. Elde edilen sonuçlar, daima yoğun ve derinlemesine bir deney ve gözlemin sonucu olmalıdır ve bunların, mutlak gerçeğin ta kendisi olduğu hiçbir zaman iddia edilmemelidir. Bu aşamada okültizmi iki safhada ele alabiliriz:

1. Geleneklerin temelini oluşturan "değişmez kısım" ki buna hangi çağda yaşamış ve hangi köke bağlı olursa olsun, tüm hermetistlerin yazılarında rastlanır.
2. Okültistin tamamen kendi özel araştırma ve yorumlarına dayanan "kişisel kısım."

Okültizm, genelde içimizde doğan bazı soruların çözümünü gösterir.

Değişmez kısmı da üç ana noktada inceleyebiliriz:

1. Kainatın tüm planlarında mevcut filin esası olan "Üçlü Birlik" (Tri-Ünite) Kanunu'nun varlığı.
2. Görünen ve görünmeyen kainatın tüm kısımlarını birbirine sıkıca bağlayan "ilişkiler" in varlığı.
3. Görünür alemin ikiz kopyası olan ve varlığının başlıca etkenini oluşturan "görünmez alem" in varlığı. Bu noktada, kainatta mevcut görünmez varlıklar, tabiattaki ve insandaki okült güçler ve astral alem ile ilgili ezoterik bilgiler ele alınmaktadır.

Okültizm konusuna giriş şeklinde olan bu makaleyi bitirmeden önce okültizmin üç ana esasını şöyle sıralayabiliriz:

1. Tanrı İlkeler koymuştur.
2. Doğadaki tüm olaylar bu İlahi İlkeler dahilinde meydana gelir.
3. İnsan doğadaki olaylarla İlahi İlkeler arasındaki orantuları (sayıları) tanımaya çalışarak yasaları araştırır.□

Ruh ve Madde Dergisi ciltlerinden hazırlayan: Neslihan Kosova.

Duygusal Şifa

Deborah King

2. Bölüm

HİSSETMEKTE OLDUĞUNUZ ŞEYİ BASTIRMAYIN. Yalnız ve sessizce kalabileceğiniz bir yer bulun. Derin nefesler alın ve bedeninizin farkına varın. Dikkatinizi yavaşça, bedeninizde gerginlik ve rahatsızlık hissettiğiniz noktalara yöneltin. Bakın bakalım, o bölgeyi bilinçli olarak gevşetebiliyor ve o hissin yüzeye çıkışını deneyimlemek için kendinize şans tanıyabiliyor musunuz? Herhangi bir derin anlayışa ulaşmadan önce bu açıdan biraz pratik yapmanız gerektiğini de aklınızdan çıkarmayın. Her şeyden önemlisi, hislerinizi oldukları gibi kabul edin ve değiştirmeye çalışmayın.

Zor Duyguları Serbestleştirmek

DUYGULARIMIZI TANIMLADIKTAN SONRA, onların gücünü görüp kabullenmek ve ardından, onları serbestleştirmek iyidir: onları içeride bir yerde sıkıştırıp saklamak yerine bedenimizin içinden geçip dışına çıkmaları için akışa bırakmak. Çaresizliğe ve ümitsizliğe kapılmaksızın öfke, üzüntü, endişe ve korku hissedebilirsiniz.

İyileşmek adına unutmuş veya bastırılmış olduğumuz travmaları yeniden konu etmek veya hatırlamak şart değildir. Şimdide deneyimlemekte olduğumuz duyguları yalnızca tanıyıp kabullenmek ve salıvermek eski yaraları da etkili biçimde serbestleştirebilir.

Hislerimi tanımlamak ve salıvermek için üç ana araç kullandım:

1. Günlük tutun. İçinizdeki editörün aradan çekilmesine izin verdiğinizde, bilinçaltınız işi devralır ve hisler dökülmeye başlar. Şimdi ne hissediyor olduğumuzu tarif etmek için beş veya on dakika harcayarak başlayın. Veya bugün başınıza gelen bir şey hakkında yazın ve ardından, aklınıza her ne gelirse yazın. Bizler, özellikle de duygularımızı bastıragselmişsek, duyguların kontrolünü elden bırakmaya

alışkın değildir. Yazmak, aslında duygularınızı işleme sokar, zihninizden çıkıp kağıt üstüne (veya bilgisayar dosyasına) aktarılırlar. Bu, her bir anın tek kelimelik tanımlarını küçük bir deftere not etmekten çok daha derinlikli bir işlemdir. Nasıl hissettiğiniz hakkında yazdıkça, hislerinizin değişmeye başladığını görebilirsiniz.

2. Meditasyon veya diğer tefekkür uygulamaları. İçsel bir huzur mekanında sessizce oturmayı öğrenmek, netlik geliştirmek ve kendinizi şimdiki ana demirmek için harika bir yoldur. Duygusal tepkilerinizi farklı perspektiflerinden görmek ve bunları güvenli bir şekilde salıvermek için size alan açar.

3. Danışmanlık almak. Yüzeye çıkabilecek anılardan dolayı korkulu ve endişeli bir hale gelerseniz, lütfen bir terapistten, hekimden veya diğer vasıflı pratisyenlerden yardım alın.

Duygular Düşüncelerle ve İnançlarla Bağlantı Kurar

DUYGULARIMIZ GENELLİKLE çocuklukta geliştirdiğimiz inançlara ve algılara dayanmaktadır. Örneğin, paranın zor kazanıldığına ve eldeki paranın hiçbir şeye yetmeyeceğine inanan ana baba tarafından yetiştirildiyse, yetmezliğe inancınız olabilir: bardağın yarısı hep boştur. Miras aldığınız ama artık size hizmet etmeyen inançların farkına varabilirseniz, otomatik duygusal tepkilerin insafına kalmak yerine yaşamda ulaşılabilir daha çok seçim şansınız olur.

Kendinizi hiç bıkkın, çaresiz düşünüş batağında buldunuz mu? “Sevilecek biri değilim, bu nedenle bir eş bulamayacağım,” veya, “kilo vermem (iş bulmam, tacizci eşimden ayrılmam, iyi bir ebeveyn olmam vb.) imkansız,” gibi düşünceler. Negatif düşüncelerinizi bastırmaya çalışmayın. Onları hissetmek için kendinize

şans taniyin ve sonra kendinize şunu sorun: “Kendime ne demekteyim?” Bu, hislerinizin farkında olmanın bir parçasıdır ve duygusal şifaya doğru atılmış yararlı bir adımdır.

Drew Barrymore bir film yıldızı olmanın yanı sıra artık çok başarılı bir film yapımcısıdır ama yetiştirilirken deneyimlediği kaosa dayanan negatif düşünce ve kendine acıma batağında kolayca boğulabilirdi. Kaos veya taciz yaşayarak büyümüşsek sevgiyi

olduğunu hisseden kırk yaşında adam zihniyetine sahiptim ama üç yaşındaydım.”

Dahası, Drew sorunlarını alkolle, uyuşturucuyla ve cinsellikle geçiştirebileceği inancıyla yetişmişti ve bu onun daha on iki yaşındayken birkaç kez bağımlılık rehabilitasyon kliniğine girip çıkmasıyla sonuçlanmıştı. Bir dergide yayınlanan söyleşide,

veya başarıyı bulamayacağımız veya bunları hak etmediğimiz inancına eğilimliyizdir. Küçük bir çocukken, Drew para kazanması için büyük baskı altındaydı. “Çalışmazsam yiyecek yemeğimiz olmayacağından veya evimizi kaybedeceğimizden korkardım. Ailesini geçindirmek zorunda

“İnsanları suçlamak istiyorsun ama bunun adil olmadığını sanıyorum. Sana dağıtılan kartlarla oynamalısın. Bunun ya düşüşün veya daha iyi bir şey haline gelmek için sıçrama tahtan olmasına izin verebilirsin. Şahsen şöyle düşündüm, ‘Ana babama kızgın olarak

harcadığım zamana yazık. Kendime acımakla geçirdiğim zamana yazık.” Yapabileceğim en iyi şey, onlardan iyi veya kötü öğrendiğim her şeyi öğrenmek, bir gün kendi ailemi kurmak ve yola devam etmektir.”

Drew Barrymore örneği de yanlış yönlendirilmiş düşüncelerimizi ve inançlarımızı değiştirmenin ve de bir şifa bulma yolculuğuna başlamanın mümkün olduğunu gösteriyor.

Bastırılmış Duygular Bizi Hasta Edebilir

DUYGULARI sağlıklı bir biçimde işlemeksizin gömmek çok sayıda soruna yol açabilir. Zihinlerimiz ve bedenlerimiz karşılıklı ilişkilidir ve Batı tıp çevreleri nihayet buna inanmaya başlamıştır. Duygularımızın bedenlerimiz üstünde doğrudan etkiye sahip olduklarına dair kanıtlar giderek çoğalmaktadır. Örneğin:

Duke Üniversitesi Tıp Merkezindeki araştırmacılar, damar tıkanıklığından mustarip hastaları beş yıl boyunca incelediler ve bir eş veya arkadaşın duygusal destek almayan hastaların ölüm oranının, bu çok önemli desteği alan hastaların % 17 olan oranına kıyasla % 50 olduğunu gördüler. Montreal Kalp Enstitüsündeki araştırmacılar, kalp krizi geçiren depresyonlu hastaların altı ay içinde ölme oranının % 16 olduğunu buldu. Depresyondan mustarip olmayanların ölme oranı ise % 3 idi. 17.000 kişiyle yapılan büyük bir çalışma, çocukluk döneminde bir veya daha çok ters etkili olay yaşamış olanların (katılımcıların yarısından

fazlası!) kalp hastalığından tutun da fiziksel hastalıklara kırıklara, alkolizme ve diyabet hastalığından obeziteye ve yeme bozukluklarına kadar çeşitlenen fiziksel hastalıklar yaşama ihtimali dört ile elli kat fazladır.

Truth Heals adlı kitabımda, şöyle açıklamıştım: “Yaşam deneyimleri, duygusal çalkantılar, ameliyatlar, kazalar ve her türden travma enerji sistemlerimizi şok edebilir veya zedeleyebilir. Bu deneyimler işlenmez ve zaman içinde serbestleştirilmezse, bedenin bazı bölgelerinde enerji akışı eksikliği hastalık veya başka sorunlar olarak tezahür edebilir.” Travma deneyimlemiş herkes, yaşamın bir noktasında illa ki hastalanmaz. Hastalığa neden olan öfke, yas veya korku değildir. Travmaya yol açan olay veya taciz tarafından üretilen hisler bedenlerimize veya zihinlerimize -çözülmeden, araştırılmadan veya salınmadan- gömüldüğünde veya bastırıldığında fiziksel ve/veya duygusal sorunlar geliştiririz.

İlişkilerimiz Duygularımızı Yansıtır

DUYGUSAL ŞIFAYA GİDEN YOLDA keşfedilecek bir diğer şey ise kişilerarası ilişkilerimize dair daha bilinçli hale gelmektir. Yaşlanan ana veya babamıza bakmak; asi bir evlatla, yoldan çıkan bir eşle veya kötü bir patronla başa çıkmak: ilişkilerimizin hepsi kendi meselelerimizi yüzeye çıkartır. Başkalarına verdiğimiz tepkiler aracılığıyla ne hissettiğimizi (zavallı telefon pazarlamacısının suratına telefonu kapattığımızda hissettiğinizi

öfke nereden gelmektedir?) öğrenmekle kalmaz, duygularımızın ilişkilerimizi nasıl etkilediğini de görebiliriz.

Çoğu kez, çocukken tacize uğramış insanlar yetişkin olduklarında, bilmeksizin yine taciz edici ilişkiler ararlar. Başlangıçtaki tacizden kaynaklanan duygulara -utanç, korku, öfke, üzüntü, güvensizlik, öz-değer eksikliği- aşına oldukları için şimdiki ilişki içinde rahatlar. Tacize uğrayan insanlar bazen kendileri tacizci olurlar. Çocukları taciz edenlerin % 95'i çocukken tacize uğramıştır. Kendilerinden nefret etme, değersizlik, öfke, üzüntü ve akıl karışıklığı duygularını ilişkilerinden çıkartırlar.

Günlük yaşantımızda, duygularımıza ayna tutanlar, bize en yakın ve en çok sevdiğimiz insanlardır. Çözülmemiş meselelerimizi bize geri yansıtacak birine doğru çekilme eğilimindeyizdir. Eşinizin bir aşk macerası yaşadığından kuşkulanıyorsanız, ne yaparsınız? Doğrudan yüzleşmek ve gerçeği öğrenmek mi, öç alma senaryoları yazmak mı veya endişenizi ve kıskançlığınızı tabaklar dolusu tatlıyla boğmak mı?

İlişkilerinizi, birisi nedeniyle gerçekten üzgün olduğunuz her defasında yardımcı olacak biçimde ele almak için bir ipucu: Söyledikleri veya yaptıkları şeyin nasıl acı verdiğini söylemek yerine, her cümleye *nasıl hissettiğinizi* söylemekle başlayın. “Hep şunu/bunu söylüyorsun (yapıyorsun),” demek yerine şöyle demeyi deneyin: “Şunu/bunu dediğinde (yaptığında) kendimi felaket hissediyorum...” Standart yanıtlama kalıbınızı “... hissediyorum,” yanıtına nasıl değiştireceğinizi öğrenmek için bir arkadaşınızla bunun alıştırtmasını yapın.

Devam Etmek

KALP KIRIKLIĞINI herkes deneyimler. Hepimizin kalbi reddedilme, ihanet, güven kaybı nedeniyle kırılmıştır. Kalbimizi kapatır, etrafına duvarlar örer ve acıdan kaçmaya

çalışırsak duygularımızla bağlantımızı kaybederiz. Duygularınızı hissetmek için kendinize şans tanıyın. Onlardan saklanmayı bırakmanın zamanıdır. Ve göreceksiniz, kırılmayacaksınız. Acının içine girdiğinizde diğer taraftan güç ve neşenin içine çıkacaksınız.

Bu sürecin bir parçası da bağışlamayı öğrenmektir. Bağışlamak hiçbir şekilde unutmayı ima etmez. Bize yanlış davranmış kişilerle can dost olmamız gerektiği anlamına gelmez. Aslında, o kişiyi bir daha görmeyebilir, bir daha onunla konuşamayabiliriz. Ama kalbimizde nefretimize, gücenikliğimize ve hıncımıza tutduğumuzda sağlığımız ve esenliğimiz ıstırap çeker.

Bağışlamak diğer kişi için değil de, *kendiniz* için yaptığınız bir şeydir. Yapmış oldukları şeyin doğru olduğunu kabul etmiyorsunuz. O şeyi bağışlamıyorsunuz. Bağışladığınız kişiyi sevmek veya onunla bir ilişki kurmak zorunda değilsiniz. Onları bağışladığınızı bile onlara söylemek zorunda değilsiniz. Bağışlamak yalnızca negatif duyguları bırakıyor olduğunuz anlamına gelir. Duyguları hissetmiş, bunları işlemiş ve serbestleştirmiş olduğunuz anlamına gelir. Mağdur zihniyetini bırakıyorsunuz demektir; tacizci artık sizi incitecek güce sahip değildir, duygularınız da.

Soykırım kurbanı, yazar ve Nobel barış ödülüne aday gösterilen Eli Wiesel, Almanya’da Naziler döneminde büyük ıstıraplar çekti. Buchenwald toplama kampında Wiesel’in ana babası ve küçük kız kardeşi, genç adam ve iki ablası serbest bırakılmadan önce, gözlerinin önünde öldürüldü. Hınc ve nefret etmeye bu adamın herkesten

daha çok hakkı vardı. Ama o bunu yapmak yerine, deneyimleri hakkında yazdı (böylece onları işleyip salarak) ve insanların Soykırım’dan ve dünyanın dört bir yanındaki etnik temizliklerden haberdar olması için çalıştı. Ayrıca bağışlayarak büyük cesaret gösterdi. Bir söyleşide, o dönemde baskı yapanlardan nefret edip etmediği sorulduğunda, Eli şöyle yanıt verdi: “Öfkeliydim ama asla nefret etmedim. Savaştan önce, nefret edemeyecek kadar İncil ve Kabala ile meşguldüm. Savaştan sonra, ‘Ne faydası olacak ki?’ diye düşündüm. Nefret etmek kendimi indirgemek olacaktır.” Acılarımıza ve korkumuza tutunmaya devam etmek bizleri indirger, azaltır. Bizi daima mağdur halinde tutar. Kendiniz için, sağlığınız ve esenliğiniz için mağdur zihniyetinden vazgeçin. Duygusal açıdan sağlığa kavuşmayı ve öyle kalmayı öğrenmek için hiçbir zaman çok geç değildir. □

www.deborahkingcenter.com/resources/emotional-healing adresindeki makaleyi özetleyerek çeviren: Yasemin Tokatlı.

Konsantrasyon

M. Reşat Güner

2. Bölüm

Fizik Etkenler

“SAĞLAM KAFA SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR” özdeyişini hepimiz duymuşuzdur. Bedenimizin sağlıklı olması için temel fiziksel koşulları yerine getirmezsek, zihnimizin de sağlıklı çalışması mümkün olmayacağı için konsantrasyon bozuklukları ortaya çıkar. Zihin ve beden bir bütündür. Bu bakımdan zihin performansımızın her yönden iyi olması için dengeli ve yeterli beslenmeli, uykumuza özen göstermeli, bedensel egzersizler yapmalı, kısacası bedenimize iyi bakmalıyız.

Eğer kendimizi her yönden dengeli, aktif ve dinamik bir halde tutarsak hiçbir sorun kalmaz. Bedensel egzersizler nasıl bedenimizi formda tutuyorsa, zihinsel performansımızı formda tutmak için de zihinsel egzersizler yapmamız gerekir. Zihinsel yeteneklerimiz kullanılmadığı veya yanlış kullanıldığı zaman zarar gören ve körelen bir kasa benzetilebilir. Bu yüzden onlar da uygun biçimde çalıştırılmalıdır.

Aşağıda basit fakat denenmiş birkaç konsantrasyon egzersizini bulabilirsiniz. Bunları sabırlı bir şekilde uygularsanız belli bir zaman sonra konsantrasyon yeteneğinizin gerçekten yükseldiğini görebilirsiniz. Ancak çabuk bir şekilde ilerleme beklerseniz hayal kırıklığına uğrayabilirsiniz. Çünkü zihinsel alışkanlıkları değiştirmek ve duygularımıza hakim olarak zihnimizi berraklaştırmak çok kısa zamanda başarılabilir bir mesele değildir. Ancak eğer içimizde yeterli istek varsa ve kararlı biçimde büyük beklentiler olmadan çalışırsak başarılı olmamak için hiçbir sebep yoktur.

Aşağıda verilen egzersizleri daha önce göstermiş olduğumuz bedensel gevşeme ve solunum egzersizleriyle birlikte uygularsanız başarı oranınız artacaktır. Bedensel gevşeme, zihinsel gevşeme ve konsantrasyon yeteneğini olumlu yönde destekler. Şunu bir kez daha hatırlatmakta yarar var ki, burada aktardığımız tüm egzersizler düzenli uygulandığında ve yaşantımızın genel stratejisiyle bütünleştiği zaman yararlı olur. Belli zamanlarda bu egzersizleri uygulayıp normal yaşantımız içerisinde olumlu yönde gayret göstermezsek fazla bir başarı elde edemeyiz. Örneğin, bedensel gevşeme egzersizlerini uygulayıp gün içerisinde bedenimizdeki gerilimleri kontrol etmezsek, bu egzersizlerin yararı daha az olur.

İlk başlarda çalışmalarınızı kısa tutun. Sık ve kısa uygulamalar başlangıç aşamalarında uzun seanslara göre daha yararlı ve etkili olacaktır. Eğer seansları uzun tutar ve kendinizi zorlarsanız hem yorulur hem de hayal kırıklığına uğrarsınız.

Çalışmalarınızı mümkün olduğunca neşe içerisinde uygularsanız dikkatinizi yoğunlaştırmak sizin için zevkli bir uğraş haline gelecek ve bu hal zamanla kalıcı olacaktır.

Uygulama seanslarındaki konsantrasyon gücünüz arttıkça gün boyu yaptığınız işlerde dikkatinizi daha iyi biçimde odaklayabileceğinizi göreceksiniz. Şimdi, egzersizlerimize geçelim.

Egzersiz 1: Bir Noktaya Odaklanmak

BU EGZERSİZ, düşüncelerinizi istediğiniz hedefe en iyi şekilde konsantre etmeniz ve

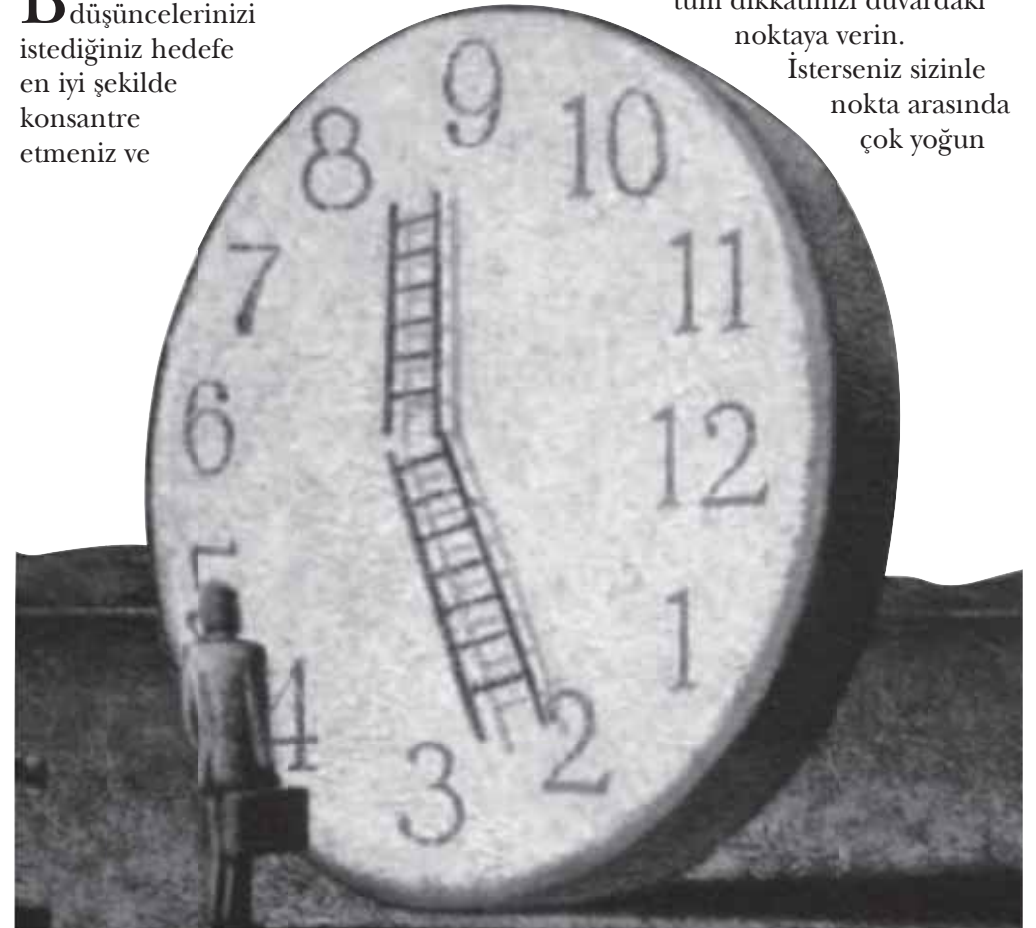
odaklamanız için yogada da kullanılan başarılı bir egzersizdir.

Öncelikle temiz ve boş bir kağıda siyah bir nokta koyun ve bunu göz hizasında uygun bir duvara asın. Bu duvarın bir, iki metre ötesinde bir sandalyeye oturun ve noktaya bakmaya başlayın. Mümkün olduğunca rahatlayın ve beliniz dik vaziyette olsun.

Şimdi tüm dikkatinizi bu siyah noktaya verin. Rahat olun ve hiç kasılmadan duvardaki kağıda bakın. Sadece noktaya bakın.

Rahatsız edici bir düşünce veya istenmeyen bir duygu ortaya çıktığında, hiç alırmayın, yeniden tüm dikkatinizi duvardaki noktaya verin.

İsterseniz sizinle nokta arasında çok yoğun

zihinsel-ruhsal bir bağ olduğunu hayal edebilirsiniz. Bu bağ sizinle duvar arasında bir ışına benzetilebilir. Aklınıza gelen her düşünce ve içinizde oluşan her duygu bu ışına akmakta, çözülmekte ve konsantrasyona dönüşmektedir.

Bu egzersizi on dakika uygulamanız yeterlidir.

Bu yöntem sadece konsantrasyon yeteneğini geliştirmekle kalmayıp, aynı zamanda ruhsal gerginlikleri de ortadan kaldırır ve genel olarak rahatlamaya yardımcı olur. Bu nedenle bu yöntem genel bir meditasyon alıştırmaları olarak da önerilmektedir.

Egzersiz 2: Yavaş Okumak

HERHANGİ BİR metin alıp okumaya başlayın. Ancak sözcükleri üstünkörü gözden geçirmeyin. Metindeki her heceyi algılayacak ve titreşimini bilincinizde hissedecek kadar yavaş okuyun. Bakışınızı da her hece üzerinde konsantre edin ve ilgili harflerin içinizde bir etki yaratmasını bekleyin, ondan sonra bir diğer heceye geçebilirsiniz. Düşünceleriniz veya bakışınızın gelişigüzel bir şekilde önden gitmesine izin vermeyin, tam tersine her hecede bir iki saniye kalmalarını sağlayın. Bunu sesli olarak da yapabilirsiniz.

Zihniniz belki bu egzersize isyan edecektir ve siz büyük ihtimalle sürekli olarak alışık olduğunuz için daha hızlı okuma isteğini duyacaksınız. Ancak yılmadan yavaş okuma kuralına uymalısınız. Yaklaşık bir dakika sonra bir huzur hissedeceksiniz, bu

durum aşağı yukarı beş dakika sonra güçlenecektir ve konsantrasyon yeteneğinizin gelişmesine yardımcı olacaktır.

Egzersiz 3: Parmakları Açma

PARMAKLARI AÇMA EGZERSİZİ de benzer bir prensibe dayanmaktadır. Elinizi gevşek bir yumruk yapın ve iç tarafı üste gelecek şekilde masaya koyun. Şimdi yumruğunuzu açın ve her parmağı teker teker uzatın, ancak bunu mümkün olan en yavaş biçimde yapın. Baş parmağınız ile başlayın ve sırasıyla parmaklarınızı teker teker çok yavaş bir şekilde açın.

Bilinçli olarak elinizin duruşunu her an izleyin tüm parmaklarınız tamamen açıldığında elinizi aynı biçimde yavaş yavaş tekrar bir yumruk haline getirin.

Egzersiz 4: Yavaş Sayı Saymak

BU EGZERSİZ İÇİN dik bir şekilde oturun, gevşeyin ve birden başlayarak yavaş yavaş saymaya başlayın. Geldiğiniz her sayıya bir iki saniye konsantre olun, sonra bir diğer sayıya geçin.

Başka düşüncelere kapılmadan ne kadar uzun süre sayabilirsiniz, konsantrasyon yeteneğiniz o oranda gelişmiş demektir. Yirmiye veya otuza ulaştığınızda konsantrasyon yeteneğiniz oldukça iyidir, başka bir düşünceyle rahatsız edilmeden elliye kadar sayabilirsiniz konsantrasyon yeteneğiniz oldukça iyi bir duruma gelmiş demektir. Düşünsel kayma olmadan yüze kadar sayabilen

kişinin konsantrasyon yeteneği mükemmelleşmiştir.

Bu egzersizin daha ileri bir biçimi daha vardır. Bu biraz daha zordur, ancak rahatsız edici düşünceleri uzaklaştırabilme bakımından daha avantajlıdır.

Bu egzersizi gözleriniz kapalı durumda yaparsanız daha kolay olacaktır. Rahat bir pozisyonda oturun. İlk aşamada 1'den 10'a kadar sayarken eş zamanlı olarak 10'dan geriye doğru sayacaksınız. Bunu yaparken rakamın birini görsel diğerini ise işitsel olarak imgeleyin. Örneğin, işitsel olarak içinizden "bir" derken görsel olarak "10"u görün. Bu şekilde "iki" derken "9"u, "üç" derken "8"i görerek 1'den 10'a ve 10'dan 1'e ulaşın. Eğer dizilerden birini şaşırırsanız tekrar baştan başlayın. Bu egzersizde ustalaştıkça karşılıklı olarak 1 ile 20, 1 ile 30, 1 ile 40 vs. biçiminde artırarak uygulayın. Sayma ritminizi nefesinizin ritmiyle birleştirebilirsiniz. Ve her nefeste birer birer sayabilirsiniz. Bu egzersiz başlangıçta biraz yorucu olabilir, bu yüzden kendinizi fazla zorlamayın.

Uygularken sakin kalmalısınız. Bu, konsantrasyonu geliştirmek ve özellikle zihni boşaltmak için çok iyi bir egzersizdir.

Egzersiz 5: Hatırlama Egzersizi

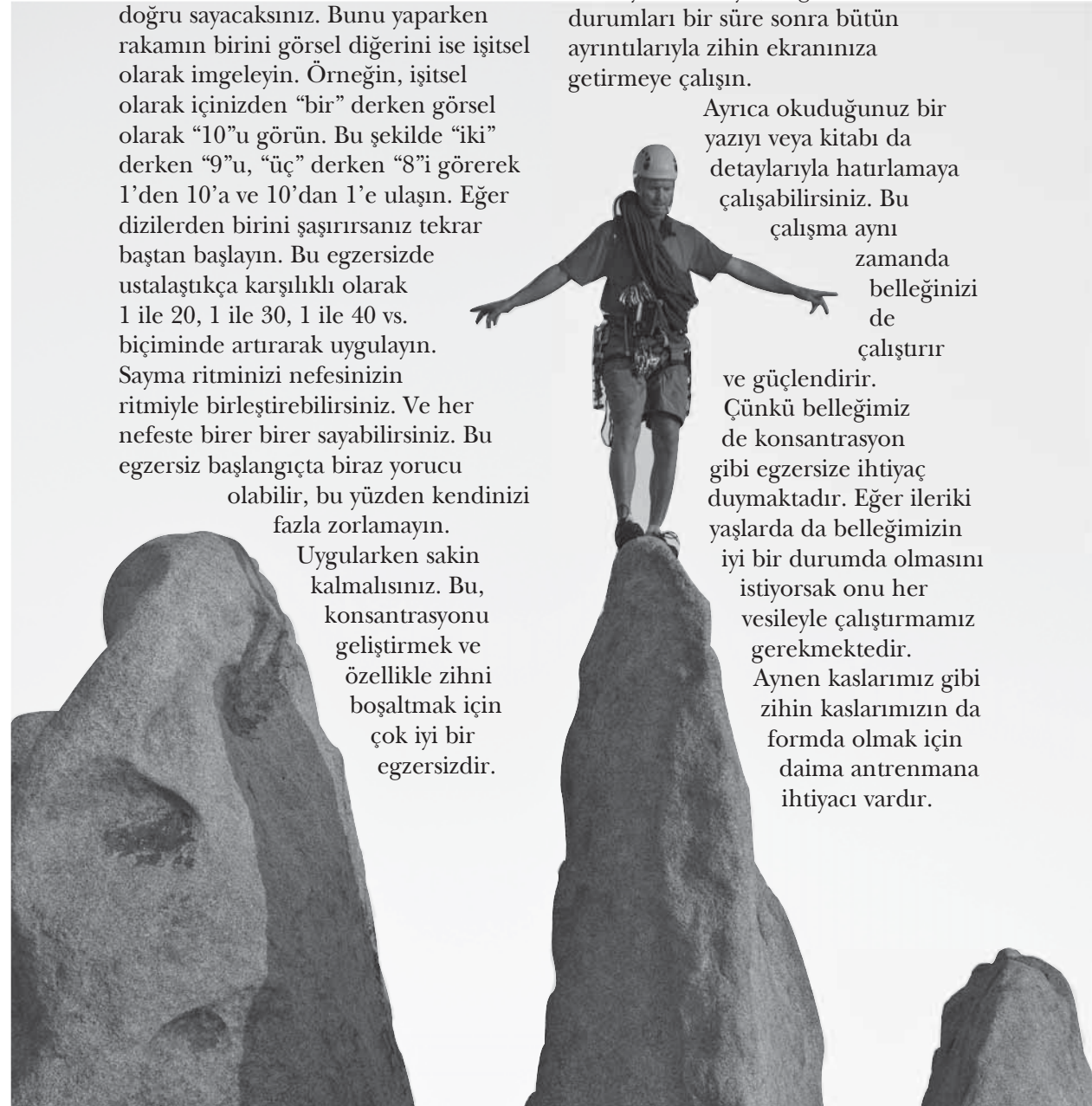
ŞİMDİYE KADARKİ egzersizlere zamanınız olmadığını düşünüyorsanız, günlük yaşamınızdaki tüm fırsatları konsantrasyon çalışması için değerlendirebilirsiniz.

Baktığınız bir vitrini veya tanıdığınızı birinin yüzünü ayrıntılı bir şekilde hatırlamaya çalışmak da konsantrasyon yeteneğini geliştirmektedir.

Bu yöntemle yaşadığınız bazı durumları bir süre sonra bütün ayrıntılarıyla zihin ekranınıza getirmeye çalışın.

Ayrıca okuduğunuz bir yazıyı veya kitabı da detaylarıyla hatırlamaya çalışabilirsiniz. Bu çalışma aynı zamanda belleğinizi de çalıştırır

ve güçlendirir. Çünkü belleğimiz de konsantrasyon gibi egzersize ihtiyaç duymaktadır. Eğer ileriki yaşlarda da belleğimizin iyi bir durumda olmasını istiyorsak onu her vesileyle çalıştırmamız gerekmektedir. Aynen kaslarımız gibi zihin kaslarımızın da formda olmak için daima antrenmana ihtiyacı vardır.

Yukarıda vermiş olduğumuz egzersizler zihinsel konsantrasyonunuzun artmasına ve zihninizin daha gevşemiş ve sakin durumda kalmasına yardımcı olacaktır.

Bu egzersizlerin yanısıra yaşam içerisinde zihinsel karışıklığa meydan vermemek için yapılması gerekenleri şöyle özetleyebiliriz:

Zamanınızı İyi Organize Edin ve Anı Yaşayın

İŞLERİNİZİ önem ve öncelik sırasına koyun ve belli bir anda yalnızca bir tek işe konsantre olun. Aynı anda birden fazla işi halletmeye çalışmayın. İnsan zihni bir anda ancak

tek bir girdiye konsantre olabilir. Aynı anda iki şeyi algılayabildiğimizi zannedebiliriz. Halbuki zihin iki ayrı şeyi algılamak için ikisi arasında süratli gidiş gelişler yapar. Böylece aynı anda iki işi yapıyor gibi görünmekle birlikte aslında çok kısa ve değişken aralıklarla tek bir iş yapmaktadır. İşte bu yüzden, aynı anda birçok işi birden yapmaya çalışmak zihni gereğinden fazla yormak demektir. İşlerinizi önem sırasına koyup her birini teker teker hallettiğinizde hem kalitenin arttığını, hem de zaman kazandığınızı görebilirsiniz.

Hangi işi yaparsanız yapın yalnızca ona konsantre olun ve yaşadığınız anın hakkını vermeye çalışın. Bizler genellikle içinde bulunduğumuz anı yaşamaktan ziyade, geçmiş ya

da gelecek üzerinde odaklanırsınız. Ya da zihnen bulunduğumuz mekanda değilizdir. Örneğin, eve geldiğimizde hala isteyizdir veya isteyken evle ilgili problemler zihnimizi meşgul edebilir; yemek yerken gazete okumaya çalışır veya televizyon seyrederek, zaman kazandığımızı düşünürüz. Halbuki bunlar dikkat edilmezse üzerimizde gerilim meydana getirebilecek hareketlerdir. Tam anlamıyla içinde bulunduğumuz zaman ve mekana konsantre olabilirsek o zaman yarım bıraktığımız hiçbir işimiz kalmayacaktır.

Dinlenmeye Zaman Ayırın

DİNLENME, rahatlama ve gevşeme nedense bize hep zaman kaybı gibi görünür. Oysa fiziksel dünyada her şey enerjiye bağlıdır. Enerji olmaksızın herhangi bir iş meydana getirmek, hareket edebilmek mümkün değildir. Dolayısıyla her ne yaparsak yapalım o işin gerektirdiği türden bir enerjiye ihtiyacımız olacaktır. İnsanın enerji kapasitesinin bir sınırı vardır. Gerek bedensel, gerekse zihinsel olarak yorulabiliriz; bu, enerjimizin tükendiği veya o işi yapamayacak derecede azaldığı anlamına gelir. Bu durumda kendimizi yeniden enerjiyle doldurup şarj etmeye ihtiyaç duyarız. Eğer bunu yapmazsak kısa ve uzun vadeli olarak gerek psikolojik, zihinsel, gerekse bedensel bakımdan pek çok rahatsızlıklar ortaya çıkabilir. Bu bakımdan yaşam programımız içerisinde dinlenmeye, gevşemeye, tatile ve eğlenmeye vakit ayırmamız gerekmektedir. Düzenli gevşeme egzersizleri ve dinlenmeye zaman

ayrmak bize bunlara harcadığımız zamandan çok daha fazlasını kazandırabilir. Halbuki yorgun durumdayken dinlenmeye zaman ayırmazsak verimimiz gitgide düşer ve sonunda çok randımsız bir hale gelebiliriz ki bu, dinlenmeye ayıracağımız zamandan çok daha fazlasını kaybetmek anlamına gelir.

Kendinizi Geliştirin

İNSAN durağan bir varlık değildir, sürekli değişir ve gelişir. Hayatın dinamik süreçlerine uyum sağlayabilmek için gelişime ve değişime açık, yeniliklere karşı esnek olmak gerekmektedir. Gerek kendi bünyemizde, gerekse toplumsal yaşam içerisinde tüm olumsuzluk ve tıkanıklıkların sebebi uyumsuzluk ve esnek olmamaktır. Uyum ve esneklik yeteneğimizi yitirdiğimiz anda problemler başlar. Bu temel ilkenin geçerli olmadığı hemen hiçbir alan yoktur. Eğer çağa ayak uydurmak ve canlı kalmak istiyorsanız, her zaman entelektüel değerlerinizin kalitesine ve gelişmesine özen göstermelisiniz. Yaşam standartlarınızı iş ve kazanma üzerine değil, sadelik ve içsel mutluluk üzerine kurarsanız kendinizi fazla yıpratmazsınız.

Hayatınızın her döneminde yeni şeyler öğrenmeye, araştırmaya ve kendinizi sürekli geliştirmeye açık olursanız yaşamın zorluklarını çok daha kolay biçimde göğüsleyebilirsiniz. □

Kaynak: *Zihinsel ve Bedensel Gevşeme Teknikleri*, Reşat Güner, Ege Meta Yayınları.

İnsanda ve Evrende Gerçekliğin Farklı Seviyeleri

Dr. Maurice Nicoll

3 Bölüm

ERIGENA kendi sisteminin temellendiği dünya-skalasından belirli sonuçlar çıkarmaktadır. Alt seviyede olan üst seviyedekini anlayamaz ama üstünde olan şey tarafından tamamen kavranabilir ve anlaşılabilir ve kendisinin tüm anlamına yalnızca kendi üstündeki realiteye girmeye uğraşarak ulaşabilir. İnsan bilinci bu skalada yükselmeye muktedirdir.

Bu skala evrenin gerçek yapısını temsilen verildiği için bize her şeyin diğer her şeyle belli bir ilişki içinde olduğu söylenmiştir. Biz aynı fikri Pisagor skalasındaki uyum oranlarında da bulmuştuk. Belli bir yere kadar hiçbir şeyin kendinden hayat bulamayacağını deneyimlerimizle biliyoruz. Canlı hayatımızın bitkilerin yapraklarındaki küçük solar-makinelerine ve denizin yüzeyinde sürüklenen organizmalara tesir eden güneş enerjisinden kaynaklandığını algılıyoruz. Bu şekilde ışıktan hava, su ve mineraller, genel olarak organik hayatı destekleyen besin oluşmaktadır. Bu anlamda biz, bizim fiziksel hayatımız için algılanabilir şekliyle daha çok ve daha az gerekli şeylere bağımlıyız. Güneş, insan, hücre birbiriyle bağlantıdadır. Ama onlar farklı düzenlere aittirler. Güneş iç ısıyı kırk milyon derece olan büyük bir enerji kütesidir. Hücre kendisinden bütün canlı dokuların oluştuğu, hayatın su bazlı mikroskobik bir yapı taşıdır.

Biz içindeki her şeyin bir *düzenle*, bütünü bir birlik oluşturacak şekilde birbirine bağlı olduğu bir *ilişkiler evreninde* varoluşuyoruz. Bu düzen kendi içinde gerçek bir şeydir. Atomda merkezi protonu çevreleyen muhtemel yörüngelerin sınırlı sayısında bir düzen buluyoruz. İnsan bedeninin yapısında, onun organlarının iç-işliğinde ve sinir sisteminin uyumunda bir düzen buluyoruz. Yıldızların ve gezegenlerin dünyasında bir düzen buluyoruz. Sadece pozitif ve negatif elektrik yükleri veya aksiyon ve reaksiyon bulmuyoruz, üçüncü bir prensip de buluyoruz: düzen.

Her şey orantusal olarak birbiriyle ilişkili ve evrensel bir birlik düzeniyle birbirine bağlı olduğundan evren Erigena için tamamen birlik halindedir. Alçak olan yüksek olanın içindedir ve ona görece olarak daha *az* gerçektir. *Her şey gerçektir ama üstünde olana göre görece olarak daha az gerçektir.*

İnsan kendi içinde küçük bir evren olduğuna göre, bu görece realite skalası onun içinde belli bir noktaya kadar mevcut demektir ve böylelikle o içindeki bu

skalada yukarı tırmanarak daha gerçek olmaya, tam bir varoluşa ulaşmaya muktedirdir.

“Bu şemanın sonucu dünyayı realite derecelerinden oluşan karmaşık bir sistem haline getirmektir ki içindeki her bir şey belli bir açıdan gerçek ve mevcut, diğer bir açıdan gerçek dışı ve mevcut değildir... Ancak şeylerin bütünü birbiriyle bağlı olmayan bir partiküller kütesi ve bu sebeple de bir evren değilse, tek tek her bir şeyin aynı realite planında olduğunu düşünmek imkansız olur... Dünyanın değişik görüntülerinin realitenin birbirini izleyen realite düzenlerine ait olduğunu kabul edersek, tek tek her bir olgunun görece realitesini ve aynı zamanda evrenin mutlak realitesini mantıksal bir sistem olarak korumuş oluruz.” (Henry Bett, *Joannes Scotus Erigena*, s. 123).

Zihin nihai gerçeklik olduğu ve *algılanabilir* herhangi bir şeyden daha büyük olduğu için her algılanabilir şey kendi kendinden daha çok insanın zihninde var olur,

yani biz birbirimizi zihinsel olarak kavramakla birbirimizi daha çok var ederiz. Erigena'nın insana verdiği muazzam değeri göz önünde bulundurunca, onun duyuların algılayabileceği her şeyin insanın duyuları için yapılmış olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmesi şaşırtıcı gelmeyecektir. Vurgu insanın üzerindedir, dış dünyada değil. Ancak insan yalnızca duyulardan oluşan bir mahluk olarak doğru dürüst bir varoluşa sahip olamaz. Hatta o kendi görece realitesizliğinden dolayı daha çok acı çekecektir çünkü o onun için mümkün olan realiteye tekabül etmemektedir. Cehennem bir varoluş *durumudur*, gerçek olan hiçbir şeye tekabül etmeyen, bir sahtelik durumudur.

***

Bilincin daha geniş bir sentezle karakterize edilen daha yüksek bir seviyesinden söz ettik. Bir sorunun çeşitli yönleri birdenbire birleştirici bir anlam oluşturacak şekilde bir araya katılırsa, birçok olan bir halinde birleştirilip yeni bir senteze ulaşılır. O zaman, bu bağlamda kişinin *kendine dair* yeni bir deneyimi ne anlama gelecektir? Çünkü bizim sadece dış dünya ile ilgili deneyimlerimiz veya birbirimizle olan ilişkilerimiz yok, biz ben hissi ile ilgili iç deneyimlere de sahibiz. Biz kendimizi değişik hissedebiliriz.

İnsanları realitenin daha yüksek bir seviyesine ulaştırmayı amaçlayan bütün bu öğretilerde, “kendini” aşmak talep edilmektedir. Örneğin, duyguların arındırılması, farklı bir düşünme tarzı, insanlarla farklı ilişkiler vs. gerekli görülmüştür. İnsanın *kendinde* bir değişim gerekli görülmüştür çünkü kişi hep olduğu gibi kalırsa farklı deneyimlere sahip olamaz. Yalnızca yeni fikirler ve yeni çabalarla kalıcı herhangi bir değişim yaratılabilir.

Bazen anlık değişimler olur. Onlar bize *kendinin başka hallerinin* var olduğunu işaret eder ve onlar sürdüğü sürece kişi kendi hakkında yeni bir hisse sahip olarak değişmiştir.

Kişinin içindeki bütün değişim kendinin değişmiş olduğu hissiyle gelir. Biz içinde yaşadığımız “doğal realite” diye adlandırılabilir bir şeye sahibiz. Biz anlamların, kendimiz, başkaları ve dünya hakkındaki kavramların küçük bir yörüngesinde hareket ediyoruz. Bu yörünge kırıldığında biz genellikle başka hiçbir şeyin farkında olmadığımız özellikle çaresiz bir duruma düşeriz. Sığınacağımız hiçbir yer kalmamış gibidir. Gerçekte

kaybettiğimiz şeyse *kendimiz hakkındaki olağan hissimizdir*. Böylece korkarız ve kayboluruz ama gerçekleşmiş olandan daha çok kendimizi tanıyamadığımızdan ötürü.

Farklılaşmak demek kendini başka türlü tanımak demektir. Bize bu “kendinin” değişebilme kapasitesinde olduğu söylendi. Ancak o değişirse o zaman kendinin başka türlü bir algısı olacaktır. İnsanın kendisiyle ilgili tamamen yeni hisleri vardır ve inanıyorum ki insanlar bazen ne olduklarını anlamadan bunlara çok yaklaşırlar. Bir kişi (bir an için) ne olduğunu bilmeden kendinin çok daha iyi bir hissine dokunabilir ve belki de bundan sadece korku duyar. O “gerçeği” öyle bir formda deneyimleyebilir ki bu, onun genelde dikkatini alan şeylerin ona *gerçek dışı* görünmesine neden olur ve o yalnızca kendisinde bir şeylerin ciddi şekilde yolunda olmadığını düşünmeye başlar.

Biliyoruz ki gördüğümüz, yaptığımız, düşündüğümüz ve hissettiğimiz her şeye bir gerçek dışılık hissi girebilir. Bazen bu diğer insanların gerçek dışılığını görmek biçimini alır. Belli bir güç herkesi oraya buraya koşturuyormuş gibi bir gözlemde bulunuruz. Geçici bir süre içinde insanların sanki iplerle hareket ettirildikleri bir kuklalar-dünyası görürüz. Bazense gerçek dışılık yerine olağandışı bir *gerçeklik yoğunluğu* hissedilir. Biz birdenbire yıllardır tanıdığımız birini bir tür sessizlik içinde ilk defa görüyormuş gibi oluruz. Başka bir varlığın gerçeğini algılıyoruzdur veya doğanın varoluşunu birdenbire bir mucize gibi, ilk olarak algılarız. Aynı deneyim kendinle ilgili olarak hissedildiğinde ise bu

diğer başka her şeyden bağımsız olan kişinin kendi varoluş hissidir, kişinin kendi görünmezliğinin idraki ben’in, zamansız sürenin algılanmasıdır.

kişiliğin sınırsız varlığın içinde solarak yok olur görüldüğü bir durum. Ama bu hiç de karışıklık duygusunun olduğu bir durum

Bu hisler bizim “doğal realitemizi” çevreler. Onların bize yeterince açık bir biçimde kendinin başka anlamları veya başka bilinçli deneyim formları olabileceğini gösterdiğini düşünüyorum.

Bilincin değişmiş bir haline bir bakalım ve onu belli bir derecede daha yüksek bir seviyeye ulaşmanın bir örneği olarak alıp alamayacağımızı görelim. Bu Tennyson’un kendisi ile ilgili kaydettiği bildik olandır: “Çocukluğumdan beri yalnızken, sıklıkla başıma gelen bir çeşit uyanık trans durumu. Bu bana genellikle kendi adımları iki veya üç kere sessizce kendi kendime tekrarladığımda oluyordu, birdenbire kişiliğin bilincinin yoğunluğundan çıkıp,

değil, aksine berrakların berrağı, kesinliğin en kesini, bütünüyle tarif ötesi, ölümün neredeyse gülünç bir olanaksızlık olduğu, kişiliğin yok olmasının (sanki varmış gibi) bir çözülme değil, sadece gerçek hayatın ta kendisi gibi görüldüğü bir hal... Bu aciz tarifimden utanıyorum. Bu halin sözcüklerin ötesinde olduğunu söylememiş miydim?”

Daha yüksek bir seviyenin daha alçak olanı gerçek dışı görünür yapacağını anlayabiliriz. Tennyson olağan halinin gerçek dışılığını hissetti çünkü o, onu *adıyla* birlikte mevcut olan kendisiyle ilgili tüm o duygulardan özgüleştiren *başka* tür bir *gerçeklik* hissetmişti.

Aynı zamanda *olağan zaman duyumsamasından* da çıkmıştı. Geçen

zaman deneyimimizden çıkarsadığımız realitede ölüm bizimle yüz yüzedir. Biz ölümü düşünme kapasitesinde değiliz, onu bir fikrin içsel algılanması gibi idrak etme kapasitesinde değiliz. Tennyson'un kendisiyle ilgili dokunduğu gerçek fikir içersinde *ölüm bir olanaksızlıktı*. Fakat görünür bir *olgu* olarak ölüm (bizim dışsal zihnimizle kavramaya çalıştığımız) bizim hayatımızın çoğunun üzerine kurulu olduğu rahatsızlığı devamlı olarak beslemektedir veya eğer hayatımızda bir boşluk bıraktıysa, yararsız bir biçimde bizi arkaya doğru itmeye devam etmektedir. Hayatın duysal kurgulanmasıyla biz bu zorluklarla baş edemeyiz. Geçen-zaman ölümü anlayışımızı perdeleyen, çözülemez, tartışılmaz bir problem haline getirir ve biz doğal anlayışımızla zamanı değil deneyimlemek, kavrayamayız bile. Doğal realitemizde *ölüm bir olgudur* yani duyulara dayalı hayat deneyimimizde- ve biz duyular yoluyla tüm varoluşun ve realitenin yalnızca küçük bir bölümünü kavrayabildiğimizi anlayamadığımız sürece, onun telkinlerinin şiddetli etkisinden kaçamayız.

Tennyson'un kaydettiği deneyim onun tamamen yeni bir ben hissine dokunduğunu gösteriyor.

O, olağan kişilik duygumunu kaybettiğini söylüyor. Bu kendi başına korkunç bir deneyim olurdu, insanın kendi olağan ben duygumunun kaybolduğunu hissetmek ölüm gibi bir şey olurdu. Ama onun vakasında, onun bütün hayatı içinde varlığının tamamen yeni bir şeye dönüştüğü, daha büyük bir sentezde bir araya toplanmış gibiydi, sıradan bilinç seviyesinin üstünde ve ona ait bildik

ben hislerinin üstünde (Budist öğretinin "ben-kibri"). O *kendini*, doğrudan bilişle kendinin arkasında, kişilik hissini arkasında bildi ve bir kez daha sıradan bilinç seviyesine (ki o daha yüksek seviyeyi bilmiyordu) indiğinde deneyimini tarif edecek sözleri bulamadı. O sadece tarifinin tamamıyla yetersiz olduğunu hissedebiliyordu. Bu deneyimin *noetic* seviyeye ait olduğunu söylemeye muhtemelen biraz hakkımız olduğunu düşünüyorum. Ancak bu deneyim *kendi* ile ilgili bilginin daha yüksek bir formuna gönderme yapmaktadır -o onun alanına aittir- ve belki de diyebiliriz ki sıradan kendinin arkasındaki gerçek *idea* veya formun alanına aittir.

***

Erigena veya Plato'da dile getirilmiş böyle bir bakış açısı ile natüralist veya materyalist bakış açıları arasındaki başlıca fark *daha yüksek realitenin* pozisyonu ile ilgili, onun gelecekte bir zamanda önümüzde değil, zamandan bağımsız başka bir yönde olduğudur. Okuyucu bu bölümde söylenmiş her şeyin *yüksek ve alçak*'ın varoluşuna, yani *skalaya* gönderme yaptığını anlayacaktır. Evrende olduğu gibi insanda da bir *yüksek ve alçak* vardır. Bilinç açısından insanda, niteliği sıradan bilinçle kıyaslanamayacak yüksek seviyede bir bilinç vardır. Sıradan bilince ait realiteler yalnızca görece realitelerdir, aynı şekilde dünyanın fizikçilere görünen veçhesinin de görece realite olması gibi. Aynı şekilde, DÜNYANIN bir veçhesini duyular yoluyla bilmemiz gibi BİLİNCİN de ancak bir veçhesini

biliyoruz. Biz bizde eksik olan şeyin gelecek zamanda olduğunu tahayyül ediyoruz. Ama Erigena sistemine göre daha büyük bir realitenin bizim *üstümüzde* olduğunu zaten gördük, ancak yatay olarak geçen-zamanda, geçmiş, şimdi ve gelecekte oluşan hatta değil, dikey olanda, başka bir seviyede. Bu dikey yön zamana ait değil. Çabalarımızın tam semeresini yatay değil, dikey yönde alıyoruz. Bu yönü Tennyson'un deneyimini hatırlayarak tahayyül etmeliyiz. Görünüşe göre o, farklı ve *daha bütünsel* bir bilinçli deneyim düzenine uyanmıştır.

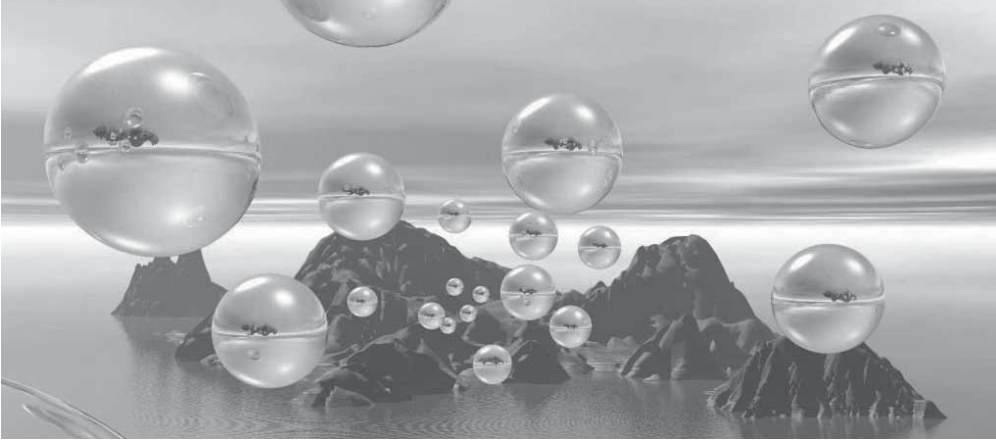
Averroes'un felsefi sistemi (on ikinci yüzyıl), bütün insanların çabalarının semeresine "zaten ve her zaman ulaşılmıştır" der. Mantığımızın kavramasının tabii ki olanaksız olduğu bu

sonuca, bizim tabii olduğumuz ve alışlageldik düşünmemizin ortaya çıktığı *zamanın kısıtlayıcı şartlarının ötesinde*, "şimdi ve her zaman" ulaşılır. Evrenin bütünsel semeresi ve onun içerdiği, zaten ve her zaman gerçekleşmiş olan (bu ve diğer düşünürlere göre) her şey kesinlikle bizim bildiğimiz zaman-düzenine ait olamazlar. Ancak düşünmemizin yönü zaman-düzenini takip ettiğinden, bu tamamen farklı ve tuhaf bakış açısını anlamakta çok zorlanıyoruz. Averroes'a göre, insan öyle bir yapılandırılmıştır ki bu *diğer yönü* anlayabilir ve *aslında ancak onu keşfetmeye başladığında mutluluğa ulaşabilir*. Pasif anlamının üzerinde, bu yönün niteliğini kavrayacak "aktif" bir anlamının olduğu söylenir. Yine de bütün bunlar kavranamaz olarak kalmasına rağmen onların ne anlama gelmesi gerektiğini belli bir dereceye kadar anlayabiliriz. *Bunun bizim zaman hakkında farklı düşünmemiz istendiği anlamına gelmesi gerekir.*

***

Uyanık olmadığımız, herhangi bir şeyi doğru olarak anlayabileceğimiz bir bilinç seviyesinde olmadığımız ve herhangi bir şeyi gerçek olarak bilmek ve sahip olmanın mümkün olmadığı ve kontrolün olanaklı olabileceği noktada bilinçli olmadığımız için kendimizin kontrolünde olmadığımız nosyonu bir çok öğretilerde bulunmaktadır. Ama hayatta uykuda olduğumuzu kabul etmenin bizim için ne kadar zor olduğunu bir düşünün. Bu kabul edilemez. Bu ancak kademe kademe idrak edilebilir. Ve böyle bir deneyim sadece, neredeyse kaybolmuş uyanma

bilimine ait çabaların ve fikirlerin etkileriyle meydana getirilebilir.

Herakles demiştir ki: “Ben kendimi aradım.” Delfi’nin girişinin üstündeki kendini-bilmekle ilgili doktrin bizim tahayyül ettiğimiz şey değildir. Yalnızca bize ait bir “kendi”ye sahip olmadığımızı idrak ettiğimizde kendimizi arayabiliriz. Yalnızca bir an çakan gerçekle insan, cehaleti ve sahteliği anlayabilir. Ama bu tür bir kendinin-bilgisini biz kaçıırız. Sokrat kendinin-bilgisinde ilk adımın kendimizi bilmediğimizi, gerçekte hiçbir şey bilmediğimizi fark etmekte olduğunu bulmuştur. Her şeyi biliyormuş gibi yapıyoruz. Bilmediğimizi fark etmekle, öyleymiş gibi yaptığımızı bir an yakalayıp kanaatlere, sloganlara, sözcüklere körü körüne inanmaya son vermekle kendimizi bilmeye *başlarız*, yani bir rüyadan uyanmaya başlarız. Bilincimiz gelişmeye başlar, sanki belki karşıt bir sonuca götürecek bir yön olduğunu tahmin etmemiz gibi. Ancak bilmediğinizi bilerseniz daha bilinçlisinizdir.

İnsan böylece uyanmanın bir aleti haline gelir. Kendimize daha çok yalan söyledikçe daha çok uyuruz. Bugün

yalanların gücünü düşünün ve buna olan direncin gitgide azaldığını ve böylece dünyanın uykusunun arttığını.

İnsan maddede, zamanda ve kendi içinde uykuya dalmıştır. Ama bunun yaratılış hakkındaki büyük benzetmede nasıl anlatıldığına bir bakalım. İnsan, karnının üstünde yerde sürünen yılanla sınanmaktadır. Bizim ayaklarımızın yere dokunduğu yer, duyuların alanının başladığı yerdir. Burada insan duyulardan oluşan bir mahluktur, duyu-zihinli, duygusal. Burada onun bilgeliği duyularının bilgeliğidir. Düşmanını öldürmek duyuların bilgeliğidir çünkü düşmanın ortadan yok olmaktadır.

Duyuların artık onun varlığını kaydetmemektedir. Materyalizmin bütün kurnazlığı burada, insana bildiğini düşündürerek devreye girmektedir.

Duyusal olanı ne yükseltecektir? Kim bilimi yeniden yorumlayacak veya onu ait olduğu yere koyacaktır? Doğru yerde olan hiçbir şey, eğer yerini muhafaza ederse yanlış olamaz. İnsanoğlu ne olguları kapsayabilen ne de onları gösterecek doğru ortamı hazırlayabilen, artan duygusal yorumların aşırılığı karşısında kötü bir

duruma düşebilir. Herkes kendi içinde daha çok işleve, daha çok kapasiteye, muhtemelen tek başına materyalizmle doyurulamayacak daha çok yöne sahiptir. Bilimin mucizelerini hangi kıvılcım tutuşturacak ve onları evrenin mucizeleri haline dönüştürecek? Bilim gizli düşmanlık ruhundan etkilenmekten vazgeçip, insanın içinde reddetme ruhu yerine mucize ve huşunun verdiği özgür duyguları yaratabilecek mi?

***

Bize uyuduğumuz ve uyanabileceğimiz söylendi. Ve biz bunu kavramaya başladıkça bir çeşit rüyada yaşadığımızı görmeye başlıyoruz; büyük tehlike anlarında veya duygusal anlarda bazen fark ettiğimiz bir olgu. Bunun kötümser bir doktrin olmadığını bilmeniz gerekir. Çamur içinde yatan bir adama her şeyin çamur olduğunu söylerseniz öğretisi negatif olacaktır. Eğer kendimizden başlamazsak, kendimizi göremeyiz. Uyanmak demek daha açık olarak görmek demektir. Böyle bir anda insanların nasıl da ölü olduklarını görebiliriz. İnsanları yöneten berbat duyguları görebiliriz: ne yaptıklarını açıkça görmeden besledikleri, yüzlerinde yazılı olan duyguları.

***

Zaman hakkında ne düşünüyoruz? Biz en ufak bir şey anlamadığımız bir dünyada yaşıyoruz. Doğa nedir? Zaman nedir? Uzay nedir? Biz neyiz?

Her şeyi olağan kabul ediyoruz. Düşüncemizde gerçek herhangi bir şeyle yüzleşeceğimize bazı hazır

kanaatlere sarılıyoruz. Örneğin, *zamanın* gizemine alıştık mı? Zaman problemi her zaman, aslında onu asla gerçekten düşünmemek de zihnimizin arkasında bir yerlerde değil mi? Şu tuhaf deneyimi göz önüne getirelim, bir kişi *vardı* ve artık *yok*. Çocukluğumuzu ve ölümü göz önüne getirelim. *Vardı* denen bütün o şeyler nerede ve bütün o *olacak* denenler? Bu tuhaf *şimdi* ve *sonra*, birlikte algılandıklarında zihni yeni bir anlamın eşliğinde titreten şeyler nedir?

Bizim olağan anlayışımız için *zaman* bir çeşit hiçliktir. Doğrudan deneyimle tüm bildiğimiz şu an dediğimiz zamanın farazi bir noktasıdır. Bu mevcut anda şeylerin sona erdiğini ve başladığını, eski ve yeniye, şeylerin var oluştan çıktığını ve şeylerin var oluşa girdiğini görürüz. Ve biz bu mevcut anın bir şekilde hareket ettiğini ve daima başka bir mevcut ana dönüştüğünü biliriz. İster oturalım ister hareket halinde olalım bu zamanın hareketi daima devam edecektir. Ama biz onun hakkında düşünemeyiz. Onun hakkında, gördüğümüz veya dokunduğumuz bir şey hakkında olduğu şekilde düşünemeyiz. Zaman hakkında düşünemeyiz, çünkü onu üç boyutlu mekandaki somut bir obje gibi duyularla kavrayamayız.

Biz mekânın üç boyutunu onun içinde var olan görünür objeler yoluyla kavriyoruz. Onların uzunlukları, genişlikleri ve yükseklikleri var. Bu yönlerin her biri birbirine dik açıdır. Bir kutu üç-boyutlu bir objedir, deriz. Duvardaki bir gölge iki-boyutludur. Onun duvarda durduğu haliyle uzunluğu ve genişliği vardır ama kalınlığı yoktur. Geometrik anlamda bir çizgi iki boyutludur. Sadece

uzunluğu vardır. Ama mekandan ayrıldığımızda zaman hakkında onun bir an olduğunu, şu veya bu şekilde birinden diğerine, sonra diğerine öyle bir şekilde geçtiğini ki bunun hakkında düşünemeyeceğimizi çünkü bu hareketi göremediğimizi ve onu ancak dünyanın hareketlerine göre ayarladığımız saatin akrebi ve yelkovanı ile yapay olarak tespit edebildiğimizden başka ne söyleyebiliriz? Biz zamanı dakikalar, saatler, günler, yıllar olarak düşünüyoruz ama düşüncemiz bunun ötesine pek geçemiyor, gördüğümüz şeylerden derlediğimiz “doğal” fikirler dışında başka nasıl düşünebiliriz ki? Zamanı göremiyoruz. Zaman “görünmezdir” ve doğal olarak, zamanı bir *boyut* olarak, mekanın üç boyutuna eklenebilecek bir şey olarak düşünmüyoruz. Yine de herhangi bir obje yalnızca uzunluk, genişlik ve yüksekliğe sahip değildir; onun *zamanı* da vardır, yoksa yok olurdu. O, mekanda olduğu gibi, zamanda da uzanır.

Bu yüzyılın başına kadar, bedenlerin hareketleri, niceliklerin ölçüleri ve dış dünyanın doğası ile uğraşan fizik, mekan ve zamanı *birbirinden ayrı* olarak alıyordu. Dünya onun için üç-boyutluydu ve zaman ayrı bir şeydi, yani mekan ve zaman sanki

birbirlerinden bağımsızlarmış gibi ele alınıyordu.

Zamanda kalabilen her obje, yalnızca görüldüğü gibi görünebilen üç boyutlu bir şey olarak düşünülmemelidir, örneğin şu anda önümde gördüğüm elimin zaman boyutunda bir çizgi olarak betimlenmesi gibi. Elim ve bedenim aynı çizgileri betimlemiyorlar. Belki şöyle demek daha iyi olurdu: onlar sadece mekanın üç boyutunda yer almıyorlar, aynı zamanda dördüncü boyuttalar.

Ayrıca kendi hayatlarımızın da dört boyutlu dünyadaki çizgiler olduğunu ve psikolojik açıdan baktığımızda bu çizgilerin bir varoluşa sahip olduklarını ve muhtemelen sadece noktalar olarak değil *çizgiler olarak* da aralarında karşılıklı ilişkiler bulunduğunu düşünmeliyiz. □

Yazarın *Living Time* isimli kitabından yapılan alıntıyı çeviren: Gülbin Akel, özetleyen: Neslihan Kosova.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

06 MART	Ölüm	Alparslan SALT
13 MART	Karşılaşmalar ve Ortak Alanlar	Gültekin ÇİLEKAR
20 MART	Anlamlar, İnançlar ve Gerçeklik	Reşat GÜNER
27 MART	İmgeler Konuşur mu?	A. Cemal GÜRSOY

Yer: *Hasnun Galip Sok. Pembe Çakmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST.* • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 • Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

06 MART	Varlıksal Eşitlik İlkesi	Ercüment KAYA
13 MART	Evensel İnsan Kimdir? 2	Günay YALÇIN
20 MART	Değişim ve Realiteler	Pınar ÖZTÜRK
27 MART	Sevgi ve Hayat	Seyhan OKAN

Yer: *Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA* • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 • email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

06 MART	Tekrardoğuş	İbrahim BÜKET
20 MART	DDA ve Ruhsal Yetenekler	Nurhan GEVREK

Yer: *Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6 K.5 D.10 Alsancak-İZMİR* • Tel: (0232) 464 00 17 • Faks: (0232) 422 72 12 • e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

Derneğimiz etkinlikleri *Integral Bütünsel Gelişim Merkezi* salonunda devam etmektedir. Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası 464 00 17 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Cumartesi günleri Kendini Bilme çalışmaları yapılmaktadır. Lütfen çalışmalara katılmak için kayıt yaptırınız.

Yer: *Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130* • Tel: (0 322) 454 60 29 • e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

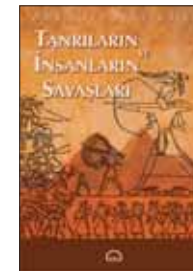
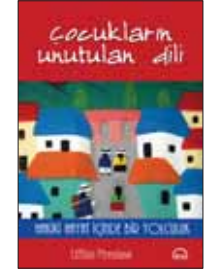
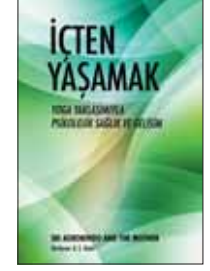
12. Gezegen: Zecharia Sitchin ..... 23 TL	Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı..... 9 TL
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff18 TL
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz ..... 15 TL	Ölüm Sonrası: Colin Wilson ..... 22 TL
Agarta: Rene Guenon..... 12 TL	Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz..... 19 TL
Akaşik Kayıtlar: Rudolf Steiner..... 13 TL	Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz:
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre ..... 5,5 TL	Sir William Barrett ..... 8 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis ..... 11 TL	Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin..... 9 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi" ..... 11 TL	PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti ..... 11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak ..... 6 TL	Psikosentez: Will Parfitt ..... 10,5 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin..... 21 TL	Ruhlar Kitabı: Allan Kardec..... 30 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler..... 9 TL	Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch ..... 10 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin ..... 6 TL	Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard..... 6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone ..... 17 TL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny ..... 10 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann ..... 11 TL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny ..... 11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir ..... 19 TL	Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny ..... 10 TL
Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin .... 22 TL	Ruhun Güçleri: Leon Denis ..... 8 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue ..... 25 TL	Rüyalar: Sevda Yücesoy..... 15 TL
Enerjiler: John G. Bennett..... 8 TL	Sevinç ve Güzellik Alemleri•
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin ..... 21 TL	Kader Bilmecesi: A. Pauchard ..... 7 TL
Enneadlar: Plotinos..... 16 TL	Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt..... 30 TL
Eon: Jean E. Charon ..... 11 TL	Tarımların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin 20 TL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland ..... 10 TL	Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben..... 20 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson ..... 9 TL	Tekrardoğuş 1. Cilt ..... 12 TL
Geçmiş Yaşamlarımızı İyileştirmek:	Tekrardoğuş 2. Cilt ..... 13 TL
Roger J. Woolger..... 20 TL	Tekrardoğuş 3. Cilt ..... 13 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt..... 7,5 TL	Umud Habercileri: Paola Giovetti ..... 12 TL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff ..... 18,5 TL	Uzay Gemilerinde: George Adamski ..... 9 TL
Gerçek Varlık Ruhtur: Leon Denis ..... 8 TL	Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	John Willner ..... 22 TL
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll ..... 30 TL	Vizüalizasyon: Ursula Markham ..... 10 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll..... 30 TL	Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel..... 5,5 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo ..... 10 TL	Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett..... 8 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts ..... 13 TL	Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler:
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis..... 10 TL	P.M.H. Atwater ..... 17 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda ..... 15 TL	Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner..... 13 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin ..... 20 TL
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik ..... 8 TL	
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton ..... 10 TL	
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann..... 14 TL	
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin ..... 22 TL	
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P. D. Ouspensky 25 TL	
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos ..... 9 TL	
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier ..... 8 TL	
İsis ve Osiris: Plutark ..... 13,5 TL	
Kader Sorunu: Leon Denis..... 13 TL	
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin..... 18 TL	
Kendini Bilen Evren: A. Goswami ..... 22 TL	
Kozmik Sembati: David Spangler ..... 17 TL	
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin ..... 19 TL	
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis ..... 5,5 TL	
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett..... 8,5 TL	
Küresellik: Cengiz Çevre..... 7 TL	
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı ..... 40 TL	
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett..... 8 TL	

*****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır) ..... 5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)..... 60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci) ..... 52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık) ..... 75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19..... 10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34..... 12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35..... 14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36..... 16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37..... 18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38..... 20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39..... 22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40..... 24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41..... 26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42..... 30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43..... 34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44..... 40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope ..... 12 TL
Bir Yaşamınız Daha Olsa:
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl ..... 15 TL
Çılgın Sarıca: Itzhak Bentov ..... 18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,
Michael Ranucci..... 12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle ..... 11 TL
Dünya'ya Mektup: Elia Wise ..... 16 TL
Emmanuel'in Kitabı: Judith Stanton, Pat Rodegast 18,5 TL
Excido: Aysun Bitir ..... 10 TL
Göksel ve Yerel Işımlar: Wilton Kullmann ..... 10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Camat ..... 14 TL
Işık Elleri: Barbara Ann Brennan..... 23 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham..... 11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne ..... 13 TL
Kainatın Masal: Zeynep Zahal Camat ..... 14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom ..... 13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat ..... 10 TL
Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor: Jonathan Cainer .... 13 TL
Küçük mucizeler: Judith Leventhal ..... 11 TL
Mandala: Helga Fiala ..... 18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz ..... 16 TL
Mong: Hendrick Vannek..... 10 TL
Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:
Robin Norwood..... 14 TL
Psikik Korunma: Fadime Emir..... 15 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı
Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall ..... 19 TL
Strese Son!: Alix Kirsta ..... 20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati ..... 18,5 TL
Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann ..... 11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bilyay 2011 Akademi

2012 Kendini bilmek..?

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...

Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİA ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

BİLYAY Akademi'nin Kasım 2011'de başlayacak olan yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.

I. SEVİYE PROGRAMINDAN BAZI KONU BAŞLIKLARI

TEMEL RUHSALLIK BİLGİLERİ

- Ruhsal bilgilerin esasları
- Ruhsal bilgilerin genel tarihçesi ve gelişimi
- Ruhsal araştırmaların metodolojisi
- Astroloji, meditasyon, şifa teknikleri, radyestezi, akupunktur
- Yeni spiritüel tekniklerin ruhsal değerlendirmeleri (EFT, NLP, reiki, regresyon terapisi)
- Geleceğe ait öngörüler
- Sadıklar Planı, ruhsal tebliğlerin metodolojisi
- Ufoloji (varlıksal eşitlik sentezleri)
- İmajinasyon (Yeni Çağda fırsat mı, tehlike mi?)
- Felsefe, Antik Yunan, Orta Çağ, post modern felsefeler
- Semboller ve ezoterik anlamları
- Kuantum ve ruhsal sentezi
- Kendini bilmek
- Homeopati
- Nefes teknikleri
- Aile dizilimi
- İpnoterapi
- Psişik arkeoloji
- Ezoterik felsefeler
- Yaşam koçluğu
- Yoga
- Sanat ve ruhsallıkla örtüşen pratik uygulamalar
- Psikodrama
- Şamanik uygulamalar
- Parapsikoloji, DDA, rüya çalışmaları

Metapsisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı